

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 11

Presidència del Molt Honorable Sr. Joan Marí i Tur

Sessió celebrada dia 28 d'octubre del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 2674/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions al traçat del torrent de Manacor. 398
 - 2) **RGE núm. 2673/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a preservació dels anglicismes tradicionals a Menorca. 399
 - 3) **RGE núm. 2675/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de les activitats per commemorar el centenari del naixement del filòleg menorquí Francesc de Borja Moll. 400
 - 4) **RGE núm. 2677/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla especial de protecció civil en relació amb el transport de mercaderies perilloses. 400
 - 5) **RGE núm. 2676/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures en matèria d'emergències per ajudar a les corporacions locals. 401
-
-

- 6) **RGE núm. 2672/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jérez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a neteja dels aqüífers contaminats a Santa Gertrudis. 401
- 7) **RGE núm. 2678/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria del Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa Eures. 402
- 8) **RGE núm. 2681/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a arbres d'interès paisatgístic. 403
- 9) **RGE núm. 2679/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a acord de col·laboració estadística i intercanvi d'informació turística. 404
- 10) **RGE núm. 2680/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programes d'implantació de sistemes de comercialització per marques. 405
- 11) **RGE núm. 2644/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a irregularitat en l'adjudicació de places. **(Retirada)** 406
- 12) **RGE núm. 2642/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a sòls urbanitzables desclassificats amb la incorporació de l'esmena 1949/03. 406

II. INTERPEL·LACIONS:

- 1) **RGE núm. 2003/03**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a policia turística. 407
- 2) **RGE núm. 2141/03**, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a política de transports del Govern de les Illes Balears. 416

III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 2107/03**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a creació de zones educatives d'atenció preferent. 425
- 2) **RGE núm. 2108/03**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a obertura dels centres escolars els horabaixes. 431

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Comença la sessió i confii molt en la seva comprensió i ajuda.

I.1) Pregunta RGE núm. 2674/03, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions al traçat del torrent de Manacor.

I començam aquest plenari amb la primera pregunta RGE núm. 2674/03, relativa a solucions al traçat del torrent de Manacor que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta és una pregunta d'interès, sobretot per als ciutadans del municipi de Manacor. I va referida a quines solucions pensa donar el Govern al traçat del torrent de Manacor que passa pel casc urbà. Quan preparava aquesta pregunta i quan la feia vaig

sobretot agafar tot allò que es va parlar la passada legislatura referent a aquest tema i vostès podran comprovar que hi va haver molt de debat, moltes preguntes, moltes promeses, però cap resposta.

M'agradaria saber, per part d'aquest nou Govern, quina solució pensa donar davant un problema tan greu que va causar tants de mals i sobretot que té tan preocupats als ciutadans de Manacor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, aquesta és una qüestió que lògicament respon, com

vostè molt bé sap, a un estudi d'impacte ambiental fet per la comunitat autònoma a principis de l'any 1995 sobre el projecte de desviament del torrent de Manacor i que s'havia de finançar per part del Ministeri de Medi Ambient. Aquest estudi d'impacte ambiental fa constar que el desviament del torrent no és suficient per absorbir tota l'aigua del casc urbà.

Allò que jo li puc dir en nom del Govern en aquest moment és que les previsions de la Direcció General de Recursos Hídrics són el compromís d'incloure l'execució d'aquest projecte, que puja uns 3.900.000 euros i que es pugui executar al llarg de l'any 2004 i 2005. Crec que estaria bé que hi hagués un consens, per part de l'Ajuntament de Manacor i per part de tots aquells que estan d'alguna manera implicats en la solució definitiva, sabent que el desviament que es fa per de fora no és suficient i és necessari fer aquest projecte de dins que també es pronunciessin. Però pot tenir la tranquil·litat que aquest projecte s'està redactant i que entre el 2004 i el 2005 es podria executar aquesta obra.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula?

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí. Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller. Jo crec que avui és un dia important i un dia d'alegria per als ciutadans de Manacor perquè tenen notícies fresques damunt el tema del torrent que és un tema que els preocupa. Hi haurà hagut dues bones notícies, una quan un ministre va anunciar que posaria damunt els pressuposts generals de l'Estat 800 milions de pessetes per fer el desviament del torrent, precisament el ministre que avui és President d'aquesta comunitat i ara també un altre dia d'alegria quan un membre del Govern, també de l'ex-ministre Jaume Matas, anuncia que aquest Govern és sensible en aquest problema. És un problema important, és un problema que no hi va haver desgràcies personals perquè es va produir a una hora que la gent ja estava desperta, perquè si hagués succeït de nit, possiblement hi hagués hagut desgràcies personals. Per tant, moltes gràcies per la seva resposta i l'anim i l'encoratj perquè això sigui el més aviat possible perquè d'una vegada per totes els ciutadans de Manacor i els que passen pel torrent puguin dormir tranquils.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el Sr. Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Li volia donar una informació més i és que a partir del començament de les obres tendrem un termini d'execució de 18 mesos i allò que

li puc dir és que ja no es tracta d'haver de redactar el projecte, el projecte està a punt d'acabar-se de redactar. És a dir, que l'assistència tècnica per redactar-lo és un fet ja de fa més de dos mesos.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

L2) Pregunta RGE núm. 2673/03, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a preservació dels anglicismes tradicionals a Menorca.

Passam a la següent pregunta, relativa a preservació dels anglicismes tradicionals a Menorca que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller a l'anterior legislatura, com vostè ja sap, precisament a la darrera comissió de cultura vàrem presentar una iniciativa en la qual demanàvem que s'iniciessin els estudis pertinents per tal d'ajudar a la preservació dels anglicismes tradicionals de l'illa de Menorca, que són referits bàsicament a paraules tècniques, de jocs, gastronòmiques entre d'altres. És una riquesa patrimonial que els menorquins tenim i que d'alguna forma en el decurs dels darrers anys veim que s'està perdent el seu ús. I volíem saber quines són les iniciatives del Govern en aquest sentit.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per respondre té la paraula el representant del Govern, l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, el Govern de les Illes Balears dins la política de suport i reconeixement de les formes lingüístiques pròpies de les Illes Balears, té interès també en preservar els anglicismes tradicionals de l'illa de Menorca ja que representen un tret lèxic força específic que posa de manifest la història de l'illa i alhora enriqueix la llengua catalana.

Vull dir molt especialment que la pròpia conselleria, a través de la Direcció General de Política Lingüística ja ha iniciat i ha mantengut contactes amb el Dr. Joan Miralles i Monserrat, professor d'història de la llengua catalana a la Universitat de les Illes Balears i ha suggerit la possibilitat d'elaborar una enquesta descriptiva per veure quines formes són encara vives entre la població menorquina i a més aquest treball es podria proposar a alumnes de la UIB com a tasca d'investigació i certament

poder fer un document suficientment rellevant com per recopilar tots aquests anglicismes i valorar també l'ús real que tenen encara a la societat menorquina, que és molt rellevant en determinats temes, com vostè ha dit, jocs, temes gastronòmics, alguns tecnicismes que val la pena mantenir i potenciar. Després podríem veure de quina manera seria possible inserir i dur a terme polítiques de sosteniment i manteniment d'aquests anglicismes que són tan característics de l'illa de Menorca, de la seva història i del seu passat i que naturalment els responsables d'Educació i Cultura d'aquest Govern tenen consciència de la necessitat de preservar i de potenciar el seu ús perquè efectivament formen part de la forma d'expressar-se de la gent de Menorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula?

I.3) Pregunta RGE núm. 2675/03, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de les activitats per commemorar el centenari del naixement del filòleg menorquí Francesc de Borja Moll.

Passam idò a la següent pregunta RGE núm. 2675/03, relativa a valoració de les activitats per commemorar el centenari del naixement del filòleg menorquí Francesc de Borja Moll que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La pregunta fa referència a quina valoració fa el conseller d'Educació i Cultura de les activitats organitzades i que s'estan portant a terme per commemorar el centenari del naixement del filòleg menorquí Francesc de Borja Moll.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Per respondre-li té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, en primer lloc molt positiva ja que des de què el Parlament de les Illes Balears va aprovar per unanimitat en la sessió de dia 12 de març del 2002 la declaració de l'any 2003 com a Any Francesc de Borja Moll l'entesa institucional ha estat un dels valors que han identificat en tot moment la celebració del centenari del naixement de l'insigne Francesc de Borja Moll. D'ençà de la declaració de l'Any Moll s'han succeït els actes d'homenatge, més de 50 conferències, taules rodones

i presentacions de llibres que han divulgat la figura de Francesc de Borja Moll, que tampoc interessa a l'oposició. L'Any Moll ha estat l'ocasió perfecte per editar tot un seguit de materials divulgatius adreçats al públic escolar i a la població en general.

La inauguració de l'Exposició Francesc de Borja Moll la paraula que foradà la (...) a la sala municipal del Roser a Ciutadella el passat dia 10 d'octubre en representació institucional de les principals administracions de les Balears, ens enorgulleix com a Govern i contribueix sense cap dubte a transmetre als ciutadans de les Illes Balears que són totes les institucions plegades que reivindicam la memòria del ciutadellenc universal, la memòria de qui va redactar la gramàtica catalana adequada a les nostres característiques dialectals, de qui va contribuir a preservar les paraules amb la tasca del Diccionari Català-Valencià-Balear, iniciat per Mossèn Antoni Maria Alcover. Per aquest motiu va ser una satisfacció per a mi fer públic que la Conselleria d'Educació i Cultura ha fet donació a l'Ajuntament de Ciutadella de Menorca perquè l'exposició resti definitivament a aquesta localitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula? Gràcies, Sra. Consellera.

I.4) Pregunta RGE núm. 2677/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla especial de protecció civil en relació amb el transport de mercaderies perilloses.

Passam idò a la pregunta quarta RGE núm. 2677/03, relativa a pla especial de protecció civil en relació amb el transport de mercaderies perilloses i que formula l'Hble. Diputat Joan Font i Rosselló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Font i Rosselló.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La pregunta queda formulada en els seus propis termes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, la normativa estatal regula aquesta activitat a través del decret 387/96 d'1 de març, pel qual s'aproven les directrius bàsiques de planificació i de protecció civil davant el risc d'accidents del transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril. En data de 29 d'agost del 2003 es va firmar l'ordre d'inici de l'expedient de contractació del pla especial de transports de mercaderies perilloses per carretera per a la nostra comunitat

autònoma, d'acord amb allò que estableix el Pla territorial de Balears, aprovat a l'octubre del 98.

S'ha adjudicat la realització del pla el dia 23 d'octubre del 2003 i el pla d'execució del pla finalitza el pròxim dia 5 de desembre del 2003 amb un pressupost de 28.000 euros.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el Sr. Diputat?

I.5) Pregunta RGE núm. 2676/03, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures en matèria d'emergències per ajudar a les corporacions locals.

Passam a la cinquena pregunta, relativa a mesures en matèria d'emergències per ajudar a les corporacions locals que formula l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari Popular vol demanar al Govern de les Illes Balears, concretament al conseller d'Interior, quines mesures adoptarà la seva conselleria en matèria d'emergències per tal d'ajudar a les corporacions locals? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, la Conselleria d'Interior té entre les seves competències les emergències a les Illes Balears. La Conselleria d'Interior té com a objectiu bàsic ajudar a les corporacions locals per tal de millorar la seguretat dins de l'àmbit territorials dels seus municipis i protegir les persones, els béns i el medi ambient. Per això i mitjançant la Direcció General d'Emergències està previst desenvolupar un programa d'actuacions diverses, alguna de les quals ja s'estan duent a terme per tal de reduir el risc existent, millorar la coordinació necessària i minimitzar les possibles conseqüències de les emergències que es puguin produir.

Entre d'altres les actuacions són les següents: assessorament tècnic per a l'elaboració d'una planificació territorial de la seva competència. Ajudes per a la incorporació de tots els municipis dins la plataforma tecnològica i de comunicació del sistema integrat de gestió d'emergències 112 del Govern de les Illes Balears. Impulsar el programa de seguretat a les platges i zones de risc com muntanyes, torrents, etcètera mitjançant la formació de personal adequat i major dotació d'equips i materials. Foment de les actuacions i número

d'agrupacions de muntanya de Protecció Civil dins de cada municipi de les Illes Balears, formació dels seus components i ajuda per a la dotació d'equips i material. Assessorament tècnic per a la valoració dels danys produïts per incendis, fenòmens adversos, climatològics i d'altres tipus de sinistres. Programa diversos de formació de personal de municipi relacionat amb les emergències i reunions i normatives de caràcter municipal per tal d'aconseguir la màxima coordinació i coneixement per part dels ajuntaments i programes de seguretat i emergències.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula Sr. Diputat?

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Sí. Gràcies, Sr. President. Sense cap dubte les corporacions locals es trobaran més segures amb aquesta gestió. Per tant, des del Grup Parlamentari Popular li volem donar l'enhorabona.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula Sr. Conseller?

I.6) Pregunta RGE núm. 2672/03, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a neteja dels aqüífers contaminats a Santa Gertrudis.

Passam a la pregunta sisena RGE núm. 2672/03, relativa a neteja dels aqüífers contaminats a Santa Gertrudis que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Sr. Miquel Jerez i Juan.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com tots sabem l'any passat es va produir una fuga important de combustible a una benzineria que va contaminar un nombre important d'aqüífers a la parròquia de Santa Gertrudis en el terme municipal de Santa Eulària a l'illa d'Eivissa. Aquest fet ha provocat perjudicis de gran magnitud als propietaris dels pous, impossibilitant el consum d'aigua potable. És d'interès del Grup Parlamentari Popular conèixer de primera mà la situació en què es troben les tasques de neteja d'aquests aqüífers i no tenim tampoc cap dubte que serà també d'interès per a tots aquells que en el seu dia no es varen interessar per aquest problema com ho haurien d'haver fet.

Per tot això, Sr. Font, ens agradaria saber en quin estat es troben les tasques de neteja dels aqüífers contaminats de Santa Gertrudis. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, jo crec que vostè ho ha dit clarament, és a dir, el problema que hi ha a Santa Gertrudis és d'una dimensió desconeguda per als ciutadans de Balears i en canvi que la viuen les persones que viuen a la parròquia de Santa Gertrudis. El que passa que n'hi ha que d'aquest tema, i em perdonin l'expressió, se'n foten.

Miri, el Govern balear té coneixement a partir de l'any 2002, de dia 28 d'octubre, d'una denúncia de què el pou està contaminat. El Govern balear dia 16 de desembre aixeca inspecció, però dia 12 de desembre de l'any 2002 té una anàlisi que li diu que està contaminat. Fins el mes d'abril la Direcció General de Recursos Hídrics no posa en marxa mirar a veure què pot passar allà, la Conselleria de Sanitat i Consum el mes de juny, abans del nou Govern, diu que seria bo no emprar aquella aigua. Però després resulta que la mateixa Conselleria de Medi Ambient, la suspensió cautelar que havien posat de no emprar l'aigua i que la benzineria estigués aturada, varen fer buidar un dipòsit i li torna a dir que pot seguir. Fins que no entra el nou Govern no es prenen determinacions per part de la Conselleria de Sanitat i Consum de prohibir que s'empli l'aigua tan per a indústries com per regar i molt manco per al consum humà.

Per altra banda, el Govern a través de la Conselleria de Comerç i Indústria fa que es precinti tota la benzineria. El jutge que du el cas dia 22 d'agost ordena també el precinte i el Govern balear dia 18 d'agost declara obres d'emergència a la recuperació de l'aquífer de Santa Gertrudis. Li puc dir que dia 18 de setembre arribà a Eivissa la torre de *stripping* i un separador d'hidrocarburs perquè allò que hem de fer és rentar tot l'aquífer, iniciar un pla de xoc i dia 15 d'octubre va començar l'operació de descontaminació pròpiament dita, mentre continua paral·lelament el treball de camp per arribar a determinar quina és l'àrea allà on realment ha arribat la contaminació. Allò que li puc dir és que allò que era el pla de xoc està plantejat, a partir d'ara ja passam a fer feina. Estam traient aigua de 3 pous amb una intenció de treure-ne de 5 per rentar a distintes zones l'aquífer i no ens marxarem de Santa Gertrudis fins que l'aquífer no estigui així com estava abans de produir-se la contaminació.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula Sr. Diputat? Té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'única cosa que queda per dir és animar el Sr. Conseller perquè continuï mantenint el mateix interès que s'ha fet mereixedor d'aquesta responsabilitat, ha mantengut des de la convicció que això serà beneficiós per als propietaris afectats pels pous.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pot fer ús de la paraula el Sr. Conseller per un temps molt breu.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. A les meves orelles arriben unes frases que diuen "nosaltres no fèiem tanta comèdia". Aquest tema no és qüestió de comèdia, segurament hi haurà pocs temes mediambientals en tota la legislatura com aquest, així de clar...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 2678/03, de l'Hble. Diputada Sra. Maria del Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa Eures.

Passam a la següent pregunta, relativa a programa Eures que formula l'Hble. Diputada Carme García i Querol del Grup Parlamentari Socialista -tenguem la jornada en pau per favor-. Té la paraula.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Creu el Govern que promoure la mobilitat dels treballadors a altres països de la Unió Europea ajuda a millorar la qualitat de vida dels nostres treballadors? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem de Olives i Olivares):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Li contestaré que només el Govern balear i la conselleria allò que (...), una cosa que reconeixen tots els membres d'aquests grups de parlamentaris i és que tots els treballadors tenen el deure de treballar i el dret de treballar en la lliure elecció de professió i ofici, a la promoció a través del treball i una remuneració suficient per tal de satisfer les seves necessitats i les de la seva família, sense que en aquest cas es pugui fer discriminació per raó de sexe. Des d'aquest punt de partida, el que interessa al treballador, també a l'empresa, fins i tot a les administracions públiques, és que el lloc de treball i el treballador estiguin el més prop possible del domicili de residència. No obstant, una cosa és allò que volem i una altra cosa és allò que és possible.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula l'autora de la pregunta? Té la paraula.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. Conseller. La pregunta era en relació a les notícies que vostè mateix administra. La setmana passada diu que espera una allau de 4.000 aturats que s'apunten a les oficines del SOIB i dos dies després recomana a aquestes treballadors que, a més d'apuntar-se a les oficines el SOIB, que se'n vagin a treballar per exemple a Àustria allà on hi ha 400 de feina que esperen per als nostres treballadors. Vostè sap que aquesta comunitat autònoma és importadora de mà d'obra, vénen treballadors d'altres comunitats autònomes a ajudar-nos a tirar endavant aquest creixement econòmic lligat al turisme, però també és exportadora d'atur. Vostè mateix deia que volen tramitar ràpidament les sol·licituds d'atur perquè els treballadors han de tornar a ca seva.

No crec que aquesta sigui una manera d'impulsar el creixement econòmic de la nostra comunitat autònoma, propiciant que els treballadors, la gent, les persones, els homes i dones que viuen en aquesta comunitat autònoma se n'hagin d'anar a treballar a un altre país de la Unió Europea. Ni tampoc que això sigui motiu com per que aquesta sigui la iniciativa més important que ha fet la seva conselleria, almanco per allò que sabem en premsa. Crec que el millor que hauríem de fer, allò que hauria de fer vostè, és procurar que s'estabilitzi el mercat del treball de les Illes i eliminar tots els temes de precarietat i de temporalitat que existeixen i que són molts.

Sap que la comunitat autònoma de les Illes Balears té la jornada laboral més alta d'Espanya, és a dir, treballem menys mesos però treballem més hores que a cap comunitat autònoma d'Espanya. Per tant, propiciar que aquests mateixos treballadors que fan més de 1.800 hores, encara que siguin uns mesos no en tot l'any, 1.800 hores de feina, superiors a 1.800 hores de feina, hagin de continuar la seva jornada la resta dels mesos a altres països de la Unió Europea crec que no ajuda en res als treballadors, com dic, i a les persones que viuen en aquesta comunitat autònoma.

Li recomanem Sr. Conseller que posi en marxa allò que ha promès, que constitueix ja perquè no hi ha cap motiu perquè no ho faci la comissió de seguiment dels fixos discontinus que preveia el Règim Especial de Balears, el pacte per a l'ocupació i la mesa de diàleg social i que es posi en marxa perquè en aquesta comunitat autònoma hi hagi allò que han dit tant durant la campanya electoral, que hi hagi més feina estable, que aquesta sigui de qualitat i que els treballadors que treballen aquesta quantitat d'hores tinguin dret a la totalitat de les seves prestacions. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula? Té la paraula Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem de Olives i Olivares):

Sra. Diputada, allò que li comentaria és que realment m'estranya que em digui aquestes coses, quan vostès varen proposar i posar en marxa un programa de xarxa d'ocupació dins les Illes Balears. Nosaltres, perquè consideram que estam

a Europa, allò que hem de fer no només és obrir la xarxa d'ocupació de les Illes Balears sinó que també hem d'obrir la xarxa a Europa on estam integrats, són 18 països on es pot fer una mobilitat, coneixent que el tema de la mobilitat és un tema que a molts de treballadors no els interessa. No obstant, allò que nosaltres hem de facilitar i fomentar és la possibilitat de què es pugui fer aquesta ocupació a tota Europa, allà on hi ha llibertat de circulació dels treballadors. Nosaltres no només hem de mirar allò que és nostre sinó que hem d'obrir totes les possibilitats que hi ha perquè els treballadors puguin fer feina. De fet l'Estat, com sap, sí té mesures dins l'Impost sobre la Renda de Persones Físiques per facilitar aquesta mobilitat, nosaltres allò que volem fer és estar integrats dins allò que és tota la xarxa europea i obrir totes les possibilitats possibles.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Passam a la pregunta número 9, relativa a acord de col·laboració estadística i intercanvi d'informació turística i que formula l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar.

1.8) Pregunta RGE núm. 2681/03, de l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a arbres d'interès paisatgístic.

Perdó, m'havia saltat la 8. És la relativa a arbres d'interès paisatgístic que formula l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Un dels programes finançats amb fons de l'ecotaxa, un programa senzill, però potser per això és un dels que ha tengut més èxit, era el d'ajuts per a la plantació d'arbres d'interès paisatgístic. Donant que estaven finançats amb fons de l'ecotaxa, com dic, i una vegada retirat aquest finançament interessa saber si el Govern pensa mantenir en qualsevol cas aquest programa.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per contestar-li té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament aquest és un pla d'ajuts que gestionava la Conselleria d'Agricultura amb fons provinents de l'impost turístic, és un pla que es va exhaurir el seu finançament, es va completar i per tant, haurem d'esperar en el futur a veure si la Conselleria d'Agricultura marca dins les seves prioritats la realització d'un nou pla d'aquestes característiques.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Tur i Torres.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Crec que començam a veure les conseqüències negatives de la retirada de l'ecotaxa. Avui per avui el Govern no es pot comprometre a mantenir un programa que, com li he dit abans, era un programa senzill, un programa que havia permès injectar a la pagesia, en el sector agrari 2 milions d'euros, quasi 350 milions de pessetes i que sens dubte era important per a aquest sector, però molt més ho era per al conjunt de la societat pels efectes que tenia damunt la conservació del paisatge, un dels objectius que perseguia l'impost turístic. Uns objectius que ha repetit reiteradament el Govern quan argumentava la seva retirada, que els objectius mediambientals els mantendrien igualment i veim que el primer que preguntam, insistesc d'una gestió absolutament senzilla i fàcil i per això va tenir tant d'èxit i se'n va aprofitar tanta gent ja està enlaire i està pendent de què la Conselleria d'Agricultura, que creia que era la que respondria en aquesta pregunta, ho posi o no ho posi de fons propis. Però en qualsevol cas de la manera que es posi ho acabarem pagant tots els ciutadans de les Illes i crec que no era l'objectiu, ni és allò que se'ns havia dit fins ara.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí. Gràcies, Sr. President. Naturalment que vull fer ús de la paraula perquè la capacitat de mal interpretar la resposta del Govern per part del diputat és notable. Aquest membre del Govern no ha dit en cap moment que no es faci més això. Qui tenia ben clar que no ho faria pus era el Govern anterior perquè dins les previsions de nous projectes a finançar amb l'impost turístic no hi havia un pla d'ajuts per recuperar aquests arbres d'interès paisatgístic. Qui ho tenia ben clar era el Govern anterior. Jo l'única cosa que li he contestat abans, Sr. Tur, és que la consellera d'Agricultura dins el seu ordre de prioritats i dins els seus pressuposts de la conselleria, marcarà les seves línies estratègiques i marcarà les seves polítiques i decidirà en el futur si efectivament vol incloure una nova línia d'aquestes característiques, però no em mal interpreti, li he dit que això ho decidirà la Conselleria d'Agricultura.

I miri, per fer aquests tipus de plans, per fer aquests tipus d'ajudes i per fer moltíssims de projectes que per cert, vostè mateix ho reconeix, Sr. Tur, 2 milions d'euros, varen gastar més en publicitat que en agricultura. Sr. Tur, varen gastar més doblers en publicitat aquí dins de l'impost, varen gastar 4 milions d'euros, que en agricultura. Vagin a contar als pagesos que vostès varen gastar més de 4 milions d'euros en publicitat i que no arribaren als 2 milions d'euros en campanyes per al camp i per a la ramaderia. Vagi i ens ho expliquin. De manera

que jo crec que vostès tenen massa el trespol de vidre com per venir a donar-nos lliçons d'aquestes característiques.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

I.9) Pregunta RGE núm. 2679/03, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a acord de col·laboració estadística i intercanvi d'informació turística.

Passam a la següent, relativa a acord de col·laboració estadística i intercanvi d'informació turística i que formula l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Fa uns mesos i després de molt de temps de negociació entre el Ministeri d'Economia i la Conselleria de Turisme es va aconseguir firmar un conveni de col·laboració en estadístiques i intercanvi d'informació econòmica, concretament anàlisis de mercats. Aquest conveni allò que permetia era en primer lloc acabar amb les discrepàncies entre les estadístiques a nivell d'Estat i les del Govern de les Illes Balears. Permetia que el cost de la investigació corrés a càrrec de l'Estat i a més també permetia que fos un estudi molt més precís més ample i de millor qualitat.

Li volia demanar al Govern a veure quines intencions té amb aquest conveni, a veure si el pensa aplicar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, efectivament per a nosaltres la informació és un element bàsic per conèixer l'evolució del mercat, i en aquest sentit aquest conveni de col·laboració entre el Ministeri d'Economia i la Conselleria de Turisme és un conveni al qual nosaltres volem donar la transcendència i la importància que té. Efectivament, com vostè deia, a final del mes de maig es va signar aquest conveni entre el sotsecretari del Ministeri d'Economia i l'anterior conseller de Turisme, i per tant en aquest moment li he d'anunciar que avui mateix, dia 28, hi ha una reunió a Madrid entre el nou director del CITTIB i la directora de l'Institut d'Estudis Turístics, la Sra. Natàlia Rodríguez, per parlar precisament de posar en marxa i posar ja al dia tot el contingut d'aquest conveni.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula l'autor de la pregunta? Té la paraula.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, em pareix molt bé que es reunixin avui, li farem un seguiment perquè, donat..., no vull entrar a la pregunta anterior, però donat que la contestació que ha fet no era molt precisa, i per tant vostè ha incorregut en una sèrie d'errors gravíssims, esper que la sinceritat d'aquesta resposta no estigui al nivell de l'altra i, per tant, farem un seguiment d'aquest conveni.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo tampoc no voldria tornar a una pregunta anterior. Jo senzillament he contestat allò que tenim i que és així com he dit. Ningú no podrà negar que s'han gastat més doblers en publicitat que en el món de la pagesia, ningú.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 2680/03, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programes d'implantació de sistemes de comercialització per marques.

Passam a la pregunta número 10, relativa a programes d'implantació de sistemes de comercialització per marques, que formula l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, fa uns dies hi va haver una reunió del *lobby* turístic Exceltour, i el seu vicepresident deia que Espanya perdia la batalla de l'Internet. A més deia que el camí erràtic que havien duit les companyies hoteleres espanyoles havien conduït a una dependència massa grossa dels majoristes de viatges, i que en aquest moment li preocupava que la batalla -deia concretament- de l'*on line* tampoc no es plantejés de forma correcta.

Jo li record, Sr. Conseller, que dins la conselleria hi ha un programa que és el de marques, que precisament era una

comercialització a través d'*on line* i a través d'una plataforma de primera línia o de primer ordre mundial que permeti arribar directament als clients i directament als venedors, és a dir, a les agències de viatges. Vostè creu que és convenient, o pensa vostè continuar amb aquest pla?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per respondre té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en aquest moment l'Institut per la Qualitat Turística, que depèn, com vostè sap, del Govern de les Illes Balears, està mantenint les converses i les reunions oportunes i necessàries amb els distints sectors, tant de Mallorca, com de Menorca, com d'Eivissa i Formentera, a fi d'estudiar tot aquest conjunt de marques que efectivament es varen dissenyar la legislatura passada per veure quines es desitgen mantenir, on es volen ampliar altres tipus de marques, perquè efectivament en això coincidirem vostè i jo que, a més de la comercialització normal i típica a través del majorista de viatge, cada vegada és més freqüent que el client actüi i reservi a través d'Internet, a través d'*on line*, i per tant és bo poder aportar determinats tipus de marques al mercat. Insistesc: mantenir les que hi havia o no serà una qüestió que sortirà de les converses, de la negociació, de l'acord i del diàleg amb el sector.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula l'autor de la pregunta? Té la paraula.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies. Entenc, per tant, que sí està estudiant la continuïtat del programa de pla de marques, per la seva resposta. En tot cas el que podria variar és si és una marca o una altra marca, però en essència s'està estudiant.

Li voldria dir en aquest sentit que jo crec que seria important que es mantengués aquest pla, perquè en aquests quatre mesos hem sentit parlar molt de relacions amb majoristes de viatges, hem sentit parlar de viatges a fora per, en certa manera, retre homenatge als grans operadors europeus, i en canvi en quatre mesos no hem sentit parlar de les petites i mitjanes empreses de les nostres illes. Aquest pla de marques anava dirigit a les petites i mitjanes empreses de les nostres illes, a aquelles empreses que tenen bàsicament el seu negoci aquí, i per tant seria important que el Govern tengués en compte les necessitats que tenen aquestes empreses davant el mercat, i no deixar-les totes soles perquè de cada vegada la seva posició seria molt més dèbil.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el representant...? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo crec que la diferència entre vostès i nosaltres és segurament el que marca a la seva rèplica, no? Jo li reconec, efectivament, que hi ha tot un camí a recórrer en el tema de l'*on line*, en el tema de l'Internet, però jo crec que vostè varen descuidar el que avui també és bona part del desenvolupament turístic en aquestes illes, que és la comercialització a través dels majoristes de viatges. Nosaltres el que pretenem és conjugar les dues, Sr. Alomar, i creim que això és possible i que això és tan senzill com el que li estic explicant. Vostès es varen dedicar durant quatre anys, efectivament, a descuidar les relacions amb aquests majoristes de viatges, vostès es varen dedicar durant quatre anys a perjudicar constantment la nostra imatge en els principals mercats emissors amb les seves relacions amb els majoristes de viatges.

I aquest govern vol anar per un altre camí, i aquest govern vol seguir amb el tema de l'*on line*, amb el tema de l'Internet, intentant defensar les nostres marques, però també és conscient aquest govern que a dia d'avui, i vostè ho sap i jo crec que no li descobresc res quan li ho explico, que el percentatge més elevat del nostre flux de visitants, ara, d'aquí a cinc anys i d'aquí a deu anys, continuarà essent el que ve a través d'un majorista de viatges, i per tant no és que vagi a retre homenatge, és que jo crec que com a conseller de Turisme d'aquestes illes la meua obligació és procurar que aquells proveïdors de turisme, aquells proveïdors de visitants que són els majoristes de viatges se sentin ben rebuts, se sentin ben satisfets i comptin amb les Illes Balears una altra vegada com a principal destí turístic de la seva programació i dels seus catàlegs.

Aquí hi ha, Sr. Alomar, la diferència entre el seu error, entre el seu fracàs, i esperar que el nostre èxit. Moltes gràcies.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 2644/03, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a irregularitat en l'adjudicació de places.

La pregunta número 11 està retirada.

I.12) Pregunta RGE núm. 2642/03, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra

Unida i Els Verds, relativa a sòls urbanitzables desclassificats amb la incorporació de l'esmena 1949/03.

Passam a la pregunta número 12, relativa a sòls urbanitzables desclassificats amb la incorporació de l'esmena 1949/03, que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el mal denominat projecte de llei de mesures urgents en matèria d'ordenació territorial s'ha tramitat en aquesta cambra sense l'informe del CES ni dels consells insulars i, a més, preveu la recuperació d'una urbanització que ja ha estat indemnitzada. Això tot sol ja seria motiu suficient perquè aquest projecte de llei es retiràs i no seguís la seva tramitació en el Parlament. Però és que, a part, hi ha més coses. Per la via d'esmena del Grup Popular s'ha incorporat una nova excepció a les DOT: els sòls desclassificats que es trobin situats a la costa entre dos urbans poden recuperar la seva condició d'urbanitzables.

Per què es fa això? No ho sabem. No sabem si és una negligència més de la tramitació i que el Govern no es va recordar d'incorporar-ho, o bé si és una manera una mica enganyosa de col·locar-ho per via d'esmena perquè així el Govern no ha hagut de donar explicacions. Hem de dir que s'ha incorporat a la ponència sense que es donàs cap argument, ni una sola explicació, ni una sola paraula, aplicant el corró.

Bé, davant tot això, i com que no sabem l'abast real d'aquest projecte de llei una vegada incorporada l'esmena, demanaríem a la consellera si ens vol informar de quants de sòls hi ha en el litoral de cadascuna de les Illes que es trobassin en condicions de recuperar altra vegada la condició d'urbanitzable si s'aprova el projecte de llei tal com ha sortit ara mateix ja de ponència.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per respondre té la paraula la representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo crec que vostè hauria de dir tota la veritat de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Popular. L'esmena presentada pel Grup Parlamentari Popular a la tramitació del projecte de llei diu que són petites zones discontinües de zones costaneres que determinin els plans territorials insulars i en les condicions que determinin els plans territorials insulars. Per tant l'únic que es fa amb aquesta esmena és habilitar perquè cada pla territorial insular, si ho vol o no ho vol, la decisió és seva, ho incorpori o no ho incorpori, i amb l'ús que vulgui. I a part el planejament

municipal, a la vegada, ho haurà d'incloure. Per tant jo crec que no havia de dir que hi ha una excepció més a les DOT, automàtica, sinó que hi ha aquesta rehabilitació i aquest respecte cap a cada illa, a cada pla territorial insular i al planejament municipal.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Consellera, continua sense informar. No ha informat el Govern, han fet una tramitació absolutament increïble en la qual no s'argumenta res, i el Grup Popular tampoc no ho ha argumentat.

Bé, això de petites zones ja s'anirà veient amb el temps. El cert és que en principi deien que només afectava Ciutadella; després hem vist que el batle de Sant Antoni deia que afectaria i que demanava canvis legislatius perquè afectàs una urbanització de Sant Antoni; en sortiran com a bolets, de noves urbanitzacions, i això ho permetran vostès. Ho han de recollir els plans territorials però vostès ho fan amb una excepció a les pròpies...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Diputat, tan dolent no deu ser quan el Consell Insular de Menorca ja ha dit que ells ho volen aplicar en el B5 de Ciutadella. El B5 de Ciutadella és una zona deteriorada, un abocador en aquest moment, i ja surt que el Consell de Menorca modificarà el PTI per permetre el desenvolupament urbà a Son Blanc. La consellera Fina Casals s'alinea amb les tesis del PP *y se muestra dispuesta a cambiar el plan territorial para permitir edificar 14 hectáreas*. Per tant no digui que ho amagam, és públic, a Menorca saben perfectament que afecta al B5, és una decisió del consell insular si ho ficar o no al pla territorial, i a part amb el planejament municipal de Ciutadella. Aquesta és...

Vostè a Eivissa ho podrà seguir amb la tramitació del Pla territorial d'Eivissa i Formentera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de les interpellacions presentades pel Grup Parlamentari Socialista i pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 2003/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a policia turística.

En primer lloc es debatrà la interpel·lació RGE núm. 2003/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a policia turística. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez per un temps de deu minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, como todos saben el Gobierno del Partido Popular durante un tiempo negó que existiera un problema de seguridad ciudadana en este país, a nivel estatal, y se llevó a cabo una reducción de efectivos, de efectivos policiales, que afectó a más de 6.000 durante una serie de años, pero la presión de la opinión pública ha ido obligando al Gobierno a cambiar la línea estratégica. Primer fue el Plan Policía 2000, que se recuerda por la cantidad de ciclomotores que se compraron para su uso por policías nacionales pero no por su eficacia.

Poco tiempo después se reconoció el fracaso del anterior plan con un nuevo plan, el Plan Focus, que serviría para barrer las calles de delinquentes. El resultado en las Islas Baleares fue, según las cifras de la Fiscalía General del Estado del año 2002, que tuvimos el aumento más espectacular de delincuencia de toda España, un incremento de delitos del 12,62%, mientras que en comunidades semejantes a nosotros como puede ser Canarias el incremento fue tan sólo del 1,43%. Naturalmente no hemos de pensar que el aumento de la delincuencia haya disuadido a los turistas de venir a Baleares porque fue culpa de la ecotasa, por lo que no venían, no por los asaltos que sufrían.

Finalmente, los juicios rápidos. Los juicios rápidos, la última reforma que se ha hecho, pueden ser una buena idea si se dota a la Justicia de medios necesarios para su funcionamiento. No vamos a hacer aquí una valoración porque todavía consideramos que es pronto para valorarlo, pero lo que sí que podemos decir por lo que afecta a la presente interpelación es que esos juicios rápidos la peor consecuencia que han tenido sobre los cuerpos y las fuerzas de seguridad del Estado, es que gran parte de los efectivos que se dedicaban antes a la lucha contra la delincuencia en las calles se dedica ahora a hacer las citaciones necesarias para que se lleven a cabo estos juicios rápidos, y esto naturalmente les distrae de lo que debe ser su función principal.

Y ahora aquí en Baleares se anuncia la implantación de la policía turística. También es mucho decir que se anuncia la implantación de la policía turística, puesto que sólo hemos oído algunas referencias; incluso en la propia comparecencia del Sr. Conseller lo único que se dijo sobre la policía turística es que se iba a implantar la policía turística y prácticamente no se dio ningún detalle más sobre los requisitos, las circunstancias, las características, etc., que se pensaba que podía tener este nuevo cuerpo policial, pongámoslo entre muchas comillas porque no sabemos ni siquiera si será un nuevo cuerpo policial.

¿Cuál es la razón de ser de la policía turística? Hemos seguido por los medios de comunicación lo que se ha ido

diciendo, porque en este parlamento no se ha dicho nada, como ya hemos comunicado, y oíamos decir que el delegado del Gobierno la definía como una unidad especializada en los delitos más extendidos en las áreas turísticas; fue el 13 de octubre del 2003 cuando decía esto. Una unidad. Yo no entiendo cómo se puede crear una unidad, una unidad como tal de policía especializada, cuando según las pocas cosas que habíamos oído decir al Sr. Conseller se trataba simplemente de una especie de ampliación del cuerpo de policía local, no una unidad especializada con un mando único, con una idea de cuerpo diferenciado, ni mucho menos. Esperamos que se nos explique.

Si su razón de ser es la especialización en determinados delitos que suceden en áreas turísticas, que es otra de las cuestiones que se había oído de forma más o menos indirecta, teniendo en cuenta, por lo menos según este diputado, que los delitos más habituales en las zonas turísticas son fundamentalmente los hurtos, los robos y las pequeñas estafas, me llama la atención sobremanera que se pretenda decir que la Guardia Civil, con más de 100 años de antigüedad, y la Policía Nacional, los policías locales, etc., sean ineficaces en lo que supone realmente casi el 80% de los delitos en los que actúan. No creemos que esa especialización en este tipo de delitos pueda justificar la creación de un cuerpo nuevo con las características que pueda tener. Para operaciones de blanqueo de capitales o de tráfico de estupefacientes a gran escala puede ser, y de hecho es, necesaria la especialización, pero para hurtos, robos y pequeñas estafas entendemos que están perfectamente capacitados los actuales cuerpos y fuerzas de seguridad.

Si algún problema existe ahora, es más, es la coordinación entre esos cuerpos policiales. Todo el mundo sabrá que entre las zonas turísticas la Playa de Palma es una zona en la que hay una inseguridad bastante alta, i en la Playa de Palma en estos momentos convergen la Policía Local de Palma, la Policía Local de Lluçmajor, el Cuerpo Nacional de Policía y la Guardia Civil, y ahora la policía turística. Espero, Sr. Conseller, que me dé una razón por la que los otros cuerpos de seguridad no sirvan y sí la policía turística, por qué hay que añadir un nuevo cuerpo, entiéndame, entre las comillas que sean necesarias esto de nuevo cuerpo, porque no sabemos el funcionamiento organizativo que va a tener.

Plazos para la implantación, ¿qué plazos y qué calendario tiene prevista la implantación de la policía turística? El 2 de septiembre, Sr. Conseller, tras una reunión con alcaldes, no naturalmente en este parlamento, les indicó -según reflejaba la prensa al día siguiente, porque es cómo nos vamos enterando- que el proceso de selección comenzaría a hacerse a principios del mes siguiente, o sea, de éste, de este mes de octubre. Que sepamos, al menos que sepamos, nada se ha hecho, ya digo, entiéndase que sepamos. Por eso le tengo que preguntar cuál va a ser el tiempo para la selección, cuál va a ser el proceso, qué normativa se va a hacer, si esa normativa se comunicará a la oposición, si comparecerá el Sr. Conseller para explicar, cuando tenga ya atados todos los cabos, si comparecerá ante la comisión para explicar cómo se va a desarrollar...

Y siguiendo con la selección, según anunció, que ya debería haber empezado, tenemos que preguntarle quién va a hacer esa selección. ¿Serán los ayuntamientos o se reserva el conseller dicha facultad? Yo conociéndole estoy seguro que supervisará la selección, seguro, y más ahora que gobierna sin complejos. Le quería preguntar cuándo se hará esa selección. ¿Se le va a dar publicidad o se va a limitar a una invitación a determinadas personas?

Requisitos, ¿qué van a necesitar los policías turísticos? También hemos leído por la prensa, y alguna cosa sí que le he oído decir al propio conseller, que tendrán que saber expresarse en castellano, catalán, inglés y también en alemán. Realmente éste es el único requisito que se conoce para la policía turística; ¿con qué finalidad? ¿Con quién ha de tener preferentemente trato esta policía turística?, ¿con los delincuentes o con los turistas? Los problemas con los idiomas ciertamente en las comisarías se tienen normalmente con los delincuentes ante la escasez de intérpretes de según qué idiomas un poco exóticos, aunque también hay problemas con los turistas a la hora de poner denuncias, esto también es cierto, pero para solucionar los problemas de entendimiento en la comisaría no hacen falta policías sino que bastan intérpretes, basta un cuerpo de intérpretes. En cualquier caso me gustaría saber para qué necesita el alemán un policía turístico para perseguir por ejemplo a un "trilero", que normalmente no suele entender el alemán, o para qué necesitará el inglés para detener un carterista que no normalmente no suele entender inglés. ¿Qué actividad disuasoria llevará a cabo en inglés o en alemán respecto a ladrones de hotel o maleteros? La delincuencia en Baleares es grande en cantidad, pero no es que sea una delincuencia políglota, no creemos que ese sea el problema. Así que, bueno, en cualquier caso, ya digo, nada me podría extrañar como estas exigencias idiomáticas cuando en otros momentos se ha exigido saber ruso para hacer certificados de nacimiento en Buenos Aires, pero en fin...

¿Qué nivel de idioma -siguiendo con el idioma- va a pedir? ¿Se exigirá una titulación como requisito en el proceso de selección?, o sea, ¿podrán entrar en el proceso de selección con según qué título de idiomas? ¿O aprenderán el idioma en el proceso de formación que durará un par de meses? Si es así también nos lo tendría que explicar. Por supuesto, permítame la ironía, a los aspirantes mayores de 50 años ¿se les exigirá conocimiento de idiomas? Nos queda la duda.

¿Qué más requisitos se van a exigir? A parte del idioma suponemos que algún requisito más se va a exigir, ya que pienso que ni usted se cree que la razón por la que no se consiguen más éxitos en la lucha contra la delincuencia es porque los policías no conocen idiomas. ¿Se va a exigir su pertenencia previa a fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado o a la Policía Local? Esto podría ser una garantía de experiencia previa.

Pasemos al proceso de formación. ¿Va a estar en ella la clave de la nueva policía turística? Si es así, ¿por qué no se limita, si la formación va a ser lo más importante, por qué no se limita, Sr. Conseller, a dar cursos de formación a los policías locales, por ejemplo, existentes en la actualidad, para lo que dispone del

Instituto Balear de Seguridad Pública? Si el problema es la formación podría dar formación y problema solucionado.

¿Por qué tiempo prestarán sus funciones los policías locales, los policías turísticos que se nos anuncian? El presidente provisional, el Sr. Matas, dijo en campaña que seis meses en algunos sitios y en otros doce. El conseller ha dicho que probablemente nueve meses y los tres restantes estarán en el paro. Si es así, ¿considera que con el nivel de delincuencia que tenemos en estos momentos, este nivel de delincuencia se corrige creando un nuevo cuerpo fijo discontinuo?, porque esa sería más o menos la consideración.

Funciones. Se nos dice que la función de la policía turística será básicamente preventiva, y le pregunto: ¿y cuál es en la actualidad la del resto de la policía, si no es mayoritariamente preventiva?, excepto la de los cuerpos de actuación inmediata, tipo GEO o CEDAX, que esos sí que son cuerpos reactivos, pero todos los demás tienen como función principalmente la preventiva.

Otra pregunta. ¿Qué efectos tendrá o tienen previsto que tenga sobre la policía de temporada? ¿Ha pensado la repercusión que tendrá sobre esa llamada policía de temporada? Todos sabemos que en los ayuntamientos hay una parte de la plantilla policial, por llamarlo plantilla, que sólo es contratada durante seis meses, normalmente, por las penurias económicas que sufren los ayuntamientos, y si un ayuntamiento tiene que plantearse entre contratar a un policía de temporada, con un coste del cien por cien para el ayuntamiento, o un policía turístico, que al menos el primer año lo pagará el Govern en un 75%, ¿qué cree que harán los ayuntamientos?, ¿substituir una policía por otra?, o sea, ¿será simplemente un cambio en la gorra del mismo policía que estaba el año pasado? Vamos a ver, también me gustaría saber y preguntarle si va a pedir usted a los ayuntamientos que aumenten la plantilla; me gustaría saber si va a pedir que aumenten la plantilla, y también cómo va a garantizar a los ayuntamientos que en los sucesivos años les va a enviar el dinero comprometido para el primero. ¿Cómo se lo va a asegurar?, porque puede suceder que algunos ayuntamientos no se fíen de que vayan a recibir este dinero todos los años. Recuerde que cuando ustedes perdieron el Consell de Mallorca en el 95 se dejaron de enviar las transferencias normales al Consell de Mallorca.

La distribución por islas y ayuntamientos, ¿qué criterio va a seguir para distribuir los cien policías actuales por islas y ayuntamientos?, ya que a estas alturas tienen que tener una previsión hecha y consensuada con los distintos ayuntamientos para que hagan sus previsiones presupuestarias; si no, ¿de dónde van a sacar el dinero?, como no sea eliminando, naturalmente, la policía de temporada. Y, claro, también le quiero preguntar si un policía turístico cobrará lo mismo en un ayuntamiento que en otro. Y hablando de cobrar, pasemos al coste.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, acabo enseguida, Sr. Presidente.

Pasemos al coste. Esto sí que tiene que saber el coste, porque los presupuestos ya los tiene hechos. Yo la única noticia que tengo sobre el coste es una que salió publicada en un medio de comunicación, en el que se indicaba que el Sr. Conseller había dicho a los alcaldes que el coste iba a ser de 6 millones de euros para los cien primeros policías, o sea, lo mismo que un equipo ciclista; ahora, cada ciclista equivale a cinco policías. Pues bien, esos 6 millones para cien policías al año, ¿es sólo el coste para el Gobierno o incluye también el de los ayuntamientos? No lo sabemos, se lo preguntamos, puesto que si 6 millones es la participación del Govern y además los ayuntamientos tienen que poner un 25%, el coste total sería de 8 millones, con lo que cada policía local..., bueno, el coste subiría a 8 millones, con lo que cada policía local nos costaría en pesetas unos 13 millones de pesetas al año, dividiendo ese coste por los cien policías locales. Naturalmente que ese dinero no es sueldo, ese dinero incluye el proceso de selección y formación, pero el proceso de selección no le costará mucho; el de formación puede que cueste, pero en cualquier caso lo que nos importa a los contribuyentes de aquí, que somos los que tenemos que soportar un coste que no nos corresponde a nosotros sino al Gobierno del Estado, lo que nos importa es el coste final por policía, y le queríamos preguntar si usted va a pagar con el dinero de todos, en vez del Estado central, un coste de 10 a 13 millones de pesetas por policía turístico, según sean 6 u 8 millones, o que usted nos diga en este momento, Sr. Conseller.

En definitiva, son muchas las incógnitas y espero, Sr. Conseller, que aproveche este momento para tratar de resolver todas las incógnitas que le hemos planteado y contestarlas con método y de forma completa.

Nada más, Sr. Presidente. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Diputado, usted no me ha vuelto a defraudar, continúa con su modelo de intervenciones, de banalizar y de hacer bromas. Yo no voy a hacer más que una y voy a intentar devolver a este estrado la seriedad que tiene. Mire, si como dice usted en un medio de comunicación los policías turísticos ganan 9.000 euros al mes, estoy convencido que usted dejaría de ser diputado y estaría en la cola para apuntarse a policía turístico. Seguro.

(Aldarull)

Y si además le garantiza el municipio (...) municipio le gusta a usted, que tendría compatibilidad para hacer luego de abogado por la mañana, por la tarde, según el turno que tuviese, seguro que sería así. Pero bueno, dicha esta banalidad en atención al conseller, al diputado anterior, voy a hablar sobre el proyecto de policía turística que interesa a esta comunidad.

Es evidente que no voy a hablar, por supuesto, ni de los cuerpos de seguridad del Estado ni de otro tipo de seguridad, sino la seguridad que puede esta comunidad ordenar y puede hacer. Se trata de habilitar dentro del ordenamiento de policía de temporada una modalidad de policía turística, una policía turística que, sin duda alguna, si usted tuviese una sensibilidad municipalista, que carece de ella, se daría cuenta de la importancia que tienen para un municipio el poder atender a la avalancha de residentes que en temporada se hace en esta comunidad autónoma, y es evidente que los municipios se ven desbordados porque carecen de los medios necesarios para poder atender a los visitantes residentes en sus municipios, por muy pequeños que sean o de la mayor dimensión que sean, desde Palma hasta Escorca, por poner dos ejemplos de la isla de Mallorca, o desde Es Castell a Ciutadella, por ponérselos en Menorca, o de Sant Josep a Vila, por ponérselos en Ibiza, y por supuesto Formentera.

Los alcaldes se encuentran desbordados porque precisan de una seguridad, que no significa ir solamente detrás del que comete un delito; significa lo que tiene de mucho la policía local, que es estar cerca del ciudadano, ser la policía amiga, la policía que está para ayudar y también para reprender si hace falta, pero sobre todo para ayudar. Es evidente que es un cuerpo de policía sensible, cercano, próximo, y que hace a veces cosas que no tienen importancia, pero desde ayudar a dirigir a un turista a unos servicios municipales que no conoce porque (...) en la isla, a otras cuestiones más importantes. Y es importante que en inglés, que en inglés, se atienda tanto al turista que pide una ayuda como a la persona detenida, que también tiene sus derechos; y cuando se la detiene, también tiene derecho a que la entiendan en su lengua, ¿o no, Sr. Diéguez? Por eso se exigen que hablen, como mínimo, tres idiomas: el castellano, el catalán y el inglés. (...) también que habrá zonas en las que se tendrá que poner un plus, para que también sepan alemán, porque tenemos otras zonas en donde mayoritariamente los clientes son alemanes.

Y ésta es la filosofía de la policía, se crea una policía como una modalidad dentro de la policía de temporada; que está previsto que los municipios, en su autonomía, digan si la quieren de seis meses o, como máximo, de nueve meses, pero evidentemente un período que será el municipio quién lo dirá. En donde este Gobierno, que sí tiene sensibilidad municipalista, es una de las medidas que tiene dentro de las ayudas a los municipios, de posibilitarles esta intervención. Y le puedo garantizar que en la reunión que he mantenido con todos y cada uno de los municipios de las Baleares, ni un solo municipio ha rechazado esta ayuda, ni un solo municipio, en todo caso han pedido si podían acogerse, pero ni uno lo ha rechazado. Por lo tanto, la idea no tiene que ser mala, y había alcaldes de todos los colores del arco parlamentario, los que

hay en Baleares estaban allí, y ni uno solo, ni los míos, ni los que no son de mi partido político, que todos son de la comunidad autónoma, evidentemente mi partido político y otro partido político, su partido político y el mío. Para poner un ejemplo, ni el alcalde de Eivissa ni la alcaldesa de Palma, ninguno de los dos ha rechazado el modelo, pero tampoco lo ha rechazado el de Petra, tampoco lo ha rechazado el de Banyalbufar; es decir que a cada uno le ha ido bien el modelo que han puesto de policía. Entonces, es un modelo que tiene que estar algo bien porque todos los alcaldes lo han aceptado, y todos piden, y tengo peticiones de todos los alcaldes y todos piden policía, por tanto, algo tiene que tener el agua cuando la bendicen.

Con esta iniciativa se pretende incrementar la calidad del servicio policial que reciben los turistas y los residentes en las zonas turísticas de las Islas Baleares. Esta policía formará parte de la policía local, como una modalidad más dentro de la policía de temporada, y será especializada conforme a la casuística que atienden los turistas: atención a información genérica del municipio que carecen, a información genérica de las Islas Baleares que carecen y, en definitiva, aquellos soportes, aquellas ayudas, inclusive, mire si es sencillo, relaciones consulares, las relaciones consulares posiblemente las desconozcan ellos, nosotros, nuestros policías tienen que conocerlas para poder orientarles.

El artículo 10.14 del Estatuto de Autonomía, dice que la coordinación de policías locales es competencia de la comunidad autónoma, por eso la coordinamos dentro de este artículo. La policía turística se regulará mediante orden del conseller de Interior, yo nunca he dicho que fuese en el mes de octubre, yo siempre he dicho a todos los alcaldes, y están ahí para guardarme de mentir, que en el último trimestre de este año saldría la convocatoria y se haría, si es posible, la selección de las plazas para iniciar el curso a primeros de enero, al objeto de que en el mes de mayo estuviese terminado el curso de estos policías. Eso es lo que yo he dicho, lo que hayan publicado no lo sé, o lo que usted haya entendido no lo sé, eso es lo que yo he dicho y se lo repito aquí.

En definitiva, son agentes que tendrán como misión cumplir funciones informativas y preventivas, tanto al visitante como al residente; como agente de la autoridad, tendrá las mismas atribuciones que un policía local; su ámbito de actuación es el general; cualquier ayuntamiento de costa y parte de los de interior podrán contar la figura de policía turístico. No hay que olvidar que las Islas Baleares son, en su conjunto, una zona turística donde los residentes o los visitantes se desplazan por todas las islas. Además, la figura del policía turístico está orientada a la prestación de un servicio especial al usuario turístico, esencialmente en ofrecer un servicio permanente de información del municipio. Al tratarse de una especialidad dentro de la policía local, su número total no podrá exceder nunca del 50% de la plantilla permanente que tengan los municipios.

La previsión de implantación, los policías turísticos podrán actuar como máximo nueve meses, en el próximo año será de seis, por el despliegue que hay; y para el año 2004,

concretament, serà de seis mesos. El objectiu del Govern és que al final de la legislatura se hayan creado las plazas necesarias y que, lógicamente, se atenderán a petición de los municipios y, como máximo, se crearán 100 por año, que es la capacidad que creemos que la escuela puede dar para hacer una formación completa y para hacer el reciclaje que cada año se dará a esta policía. Todo ello para conseguir mayor seguridad y mejor información en las zonas turísticas.

Requisitos. Mire usted, los mismos que un policía local, y además conocimiento de al menos un idioma, los mismos que un policía local y un idioma más. No habrá ninguna excepción, puesto que la ley de policías prohíbe ingresar con más de treinta años. No obstante, las excepciones, para su información, le diré que no soy el único; en el año 2001, la Conselleria de Educación concedió una excepción muy importante a los profesores que enseñan en los colegios públicos de Baleares, y de eso usted no ha dicho nada. Por lo tanto, no banalice usted las excepciones que las excepciones son completamente constitucionales, como era la de la Conselleria de Educación y como es la que pretende la Conselleria de Interior.

El procedimiento de selección lo realizará el Govern, a través de la Escuela Balear de Administraciones Públicas o, en este caso, hasta que se cree la Escuela Balear de (...), lo realizará el Instituto Balear de Seguridad, como viene haciéndose siempre y nosotros nunca hemos cuestionado esto, por el procedimiento de (...) y nunca se ha cuestionado, porque tan buenos son los funcionarios que se seleccionan cuando gobierna el pacto de progreso como cuando gobierna el Partido Popular, tan buenos como mínimo, tan buenos. Y puestos en el cargo por igual sistema que el conseller de Interior anterior y por el conseller actual, por lo tanto si buenos eran aquellos, éstos tienen que ser como mínimo iguales, yo creo que son más capaces, pero bueno, es una cuestión de personal que yo defiendo.

Además, la formación propia de un policía local en los cursos de formación se estudiarán materias propias de la actividad turística, como legislación, vigilancia de ordenanza, información, atención al turista, conocimiento del medio; en definitiva, se optará por mantener el mismo uniforme que la policía local, si bien habrá un emblema que diferenciará a estos policías, porque tienen un mayor grado de conocimiento, al menos lingüístico. Se trata de evitar confusiones, simplificar su puesta en marcha y ahorrar en cuanto a (...) vestuario.

Dadas las dificultades económicas para muchos ayuntamientos, que deben asumir todas las competencias que la ley les atribuye, el Govern de las Illes Balears participará en la creación de la modalidad de policía turística, mediante una subvención del 75% del coste de simulación, que se realizará a través de un convenio que esté usted seguro que cumplimos escrupulosamente y estoy seguro que el próximo gobierno también lo cumplirá; para el año 2004, el coste del mismo viene recogido en los presupuestos generales y, evidentemente, cumple la parte que corresponde al gobierno, tanto en uniformidad como en el coste de policía.

El establecimiento de la modalidad de policía turística forma parte de una policía más amplia, destinada a mejorar la seguridad de los ciudadanos de las Islas Baleares. Con esta iniciativa, el Govern persigue dos objetivos fundamentales: por un lado, ofrecer una mejora en la calidad del servicio policial, y por otro, contribuir a la mejora del producto turístico, principal motor de la economía de las Islas Baleares.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició i per un temps de cinc minuts, intervenen, si així ho desitgen, en primer lloc, el Grup Parlamentari Mixt, el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Gràcies, Sr. President. Per prendre posició damunt el debat que es fa en aquests moments. Sense cap dubte, partim d'un problema seriós a les nostres illes, que és la manca en temes de seguretat. Jo estic d'acord amb el Sr. Rodríguez que, sense cap dubte, hi ha un problema molt important a les zones costaneres, a les zones turístiques que els ajuntaments han de cobrir, un problema en seguretat i en tota la resta d'aspectes, quan un ajuntament ha de cobrir uns serveis per x habitants i el mes d'agost són no sé quants més, evidentment és un problema triple, quàdruple, etcètera, per tant és un problema real. Però no és un problema exclusivament de zones turístiques el que tenim en temes de seguretat, com s'ha demostrat clarament i com es viu clarament a municipis com a Eivissa, com a Palma, com a molts de municipis cada vegada més.

La meua opinió damunt aquesta tema, bé, crec que tendrem ocasió de parlar amb més profunditat damunt aquest tema de la policia turística i tendrem ocasió de fer debats en profunditat damunt aquest tema. A primera vista i en funció del que ha aparegut públicament i del que he sentit avui, me sona un invent un poc estrany, un invent que si l'haguéssim fet a èpoques anteriors, se'ns diria *un invento con gaseosa*, no, ara es dirà una aportació seriosa. Miri, davant les mancances i les deficiències que tenim damunt temes de seguretat, el primer problema que ens hauríem de plantejar és que als pressuposts de l'Estat del 2004, baixen 579.000 euros en relació amb el 2003. El 2003 hi havia uns pressuposts a Interior de 2.141 milers d'euros per a la comunitat de Balears, el 2004, 1562 milers d'euros, per tant hi ha un decreixement important en el pressupost de l'Estat. Això vol dir que les places vacants existents no es podran cobrir, això vol dir que les despeses dedicades a crear unes condicions de millor habitabilitat i de millors condicions de vida per als propis guàrdies civils, per als propis policies, els quarters, el material, etcètera, no es podrà cobrir. Per tant, aquesta és una primera gran preocupació que hauria de tenir el Govern de la nostra comunitat i que, donades les excel·lents relacions que té amb el Govern estatal, no hauria de permetre que passassin coses com aquestes i ha de procurar que l'any que ve no es tornin produir. Per tant, aquest és un primer problema.

I la veritat, Sr. Rodríguez, des de la posició que representa Esquerra Unida i Els Verds i que ha defensat sempre, jo crec que afrontar el tema de les deficiències de seguretat que tenim a la nostra comunitat inventant-nos una policia turística, jo no sé si existeix, crec que existeix a Egipte, les piràmides i tot això hi ha una policia turística, no sé on existeix; per què no afrontam amb serietat el que realment fa falta a la nostra comunitat autònoma, que és una policia autonòmica com cal, per ser una comunitat com correspon a les nostres necessitats, a la nostra especificitat i per servir realment els ciutadans? Una policia autonòmica que, com tot a la nostra comunitat, doncs haurà de tenir en compte el tema estacional, però això no és un problema exclusiu de la policia, és un problema de tot el mercat laboral a la nostra comunitat, doncs hi ha més feina una temporada que a una altra. Per tant, s'haurien de cercar les fórmules adequades per fer-la.

Jo crec, Sr. Rodríguez, que abans d'inventar coses noves, ens podríem conformar amb més inversions estatals en seguretat i avançar en serietat cap a una policia autonòmica per a la nostra comunitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President. També per fixar posició en aquest debat que jo crec que és un dels temes que avui preocupen més els ciutadans de les Illes Balears: l'increment de la inseguretat ciutadana, sense precedent els darrers anys, i especialment algunes a determinades zones turístiques, on el nivell de delictes ha augmentat amenaçant la qualitat del nostre producte turístic.

L'anunci del Govern, confirmat ara pel titular d'Interior, reconeix una realitat i és el deficient servei d'un servei públic essencial com és l'ordre públic, però no hem d'oblidar que aquesta és una competència exclusiva de l'Estat, excepte en allò que és competència de les policies locals. Evidentment, aquesta policia turística no té res a veure amb una policia autonòmica, sinó que, com ens ha dit ara el conseller, simplement pretén reforçar el que són les policies locals. Ara, això sí, posant de relleu que avui en dia és necessari actuar reforçant les policies locals, perquè realment la policia que té competències en la prevenció i en la repressió dels delictes, que són els Cossos de Seguretat de l'Estat, no poden complir satisfactòriament la seva obligació.

I no ho poden fer per dos motius: primer, per una insuficient dotació dels Cossos de Seguretat de l'Estat en números, i en recursos econòmics, hi ha hagut denúncies reiterades, especialment cada estiu els sindicats de policia denuncien la precarietat, els baixos recursos econòmics de què disposen, i fins i tot les condicions infrahumanes en què viuen el personal destacat, especialment destinat a la seguretat de la família reial.

Però, segon, perquè també aquests cossos són insuficients perquè no tenen en compte la població de fet de les Illes Balears, és a dir, 60, 70.000 treballadors de temporada, mots amb les seves famílies, més un contingent molt important de turistes que no veuen reforçat anualment en temporada turística la seva dotació. I si, a més a més, hi afegim que un número relativament important de places estan sense cobrir pel problema de la carestia que suposa el cost de vida per mor de la insularitat i que no compensa les persones que s'haurien de destinar a les Illes Balears per complir aquesta funció, ens trobam amb un quadre on realment aquest servei essencial està insuficientment cobert per part de l'Administració de l'Estat.

I en aquest moment, la proposta que ens fa el nostre executiu és destinar uns recursos econòmics, un 75% de la comunitat autònoma i un 25% dels ajuntaments, a reforçar la policia, en aquest cas, amb el nom de policia turística, però per intentar compensar aquest dèficit. En definitiva, detraurem uns recursos econòmics importants a una comunitat autònoma que té un finançament insuficient, com va posar de manifest el propi president del Govern en el debat de política general, i per tant deixarem de fer altres polítiques tan necessàries o més, que sí són competències exclusives de la comunitat autònoma de les Illes Balears i de cadascun dels ajuntaments.

I possiblement detraurem algun d'aquests recursos econòmics importants, segurament, entre d'altres, de polítiques de benestar social, que són polítiques que tenen una repercussió molt directe damunt la inseguretat ciutadana, perquè aquestes sí que són polítiques preventives. La inseguretat ciutadana s'ha de combatre amb la repressió, mitjançant les forces d'ordre públic, però és més eficaç encara la prevenció, mitjançant polítiques socials que actuïn d'una manera preventiva, evitant la marginació, evitant l'exclusió social que acaba amb la delinqüència.

Jo, sincerament, quan veig aquests anuncis, *más seguridad, menos impuestos*, ho veig un impossible; a menys impostos menys despesa social, més marginació, més exclusió social, més delinqüència, i això, al final, serà el que passarà, perquè detraurem recursos que necessàriament sortiran del pressupost d'educació, del pressupost de benestar social, de l'atenció sanitària, per dedicar-los a una policia que en aquest moment és competència exclusiva de l'Estat.

Clar, i ens trobam, -perdoni, ja acab, Sr. President, ara he vist el llum-, ens trobam, a més a més, amb l'explicació que ha fet avui, dubtam, a més, de l'eficàcia d'aquest cos que proposen precisament pel tema de la temporalitat. El fet que aquests cossos actuïn mig any o durant nou mesos, aquests fixos discontinus, que deia el Sr. Diéguez, molt presumim que aquí hi haurà moltíssima rotació dins aquests cossos que, naturalment, aniran, tendiran a cercar llocs de feina que els ocupin durant tot l'any, amb uns majors ingressos, i que hi haurà una altíssima rotació que disminuirà la qualitat del servei públic.

En definitiva, la solució, naturalment, és millorar el que és la competència d'ordre públic. La millora de la competència d'ordre públic s'aconsegueix amb més recursos econòmics, amb més recursos humans i amb la proximitat als ciutadans

mitjançant la transferència de la competència d'ordre públic, prèvia a la reforma de l'Estatut d'Autonomia, que és necessària. Per tant, en parlàvem fa unes setmanes, sí que és necessària la revisió del nostre Estatut, sí que és necessària assumir una competència tan important com és la d'ordre públic i sí que seria necessari des d'aquí poder reforçar moltíssim la presència de cossos de seguretat a les zones turístiques i al conjunt de municipis de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el benvolgut diputat Sr. Marí Tur.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per prendre posició respecte de la iniciativa del conseller que, en primer lloc, li vull dir que li donam suport totalment, i ho vull dir des d'un punt de vista també municipalista, d'aquells que durant molts d'anys hem conegut l'activitat municipal, cosa que tal vegada he notat a faltar a alguna de les intervencions, com si els agents municipals fossin únicament uns homes de Harrelson que només s'han d'ocupar d'aquells temes de la seguretat i de perseguir grans delictes i grans històries que moltes vegades "escafonyen" a peu de terra, que són els policies municipals, no es dediquen principalment a aquests temes.

Crec que s'ha fet excessiva incidència per part dels parlamentaris que han parlat abans sobre el tema de la seguretat. Crec que, o creim des del Grup Popular, que el que ha de fer primordialment la policia municipal és una policia d'atenció al ciutadà, una policia que sigui atent amb el ciutadà i que, a la vegada, faci unes missions de prevenció d'aquells delictes que puguin seguir; però el que espera un turista i el que espera, també, una economia de turisme, amb competència en el que és, especialment, la zona mediterrània, la gent el que espera quan ve a les Balears és passar unes vacances sobretot segures i sobretot ben ateses. Tothom agraeix, quan va pel món, que l'atengui un bon policia i que, a més, l'atengui amb un idioma que un entengui, i és natural que tants i tants de visitants de tants països que venen de diferent procedència trobin al seu costat un policia que els ajudi, que els ajudi no només que els roben la cartera, que els ajudi a trobar un centre de salut, que els ajudi a trobar una farmàcia, que els ajudi a trobar un centre qualsevol, que els ajudi fins i tot a trobar el seu hotel i, a la nit, quan moltes vegades s'han perdut pel carrer, tinguin la capacitat amb el seu idioma de dur-los fins aquell lloc que han perdut.

Jo vull encoratjar el conseller en aquesta feina, és una feina, Sr. Conseller, una iniciativa que, des dels ajuntaments, esperam des de fa molt temps. Estic segur que la part que pugui correspondre als ajuntaments d'aquest 25% que han de pagar, sigui amb policies extres, sigui dins els mateixos cossos de la policia, ho veuran amb molt bons ulls, i sobretot ho veuran amb bons ulls aquells ciutadans dels municipis turístics i els

ciutadans també que ens visiten i compleixen també, com ha dit el Sr. Sampol, una labor social, de prevenció i d'ajuda a molta d'aquesta gent necessitada, que aquesta policia incrementa aquests serveis que des dels municipis es poden donar als nostres visitants.

En definitiva, molt bé els programes que s'actuen, molt bé aquest progressiu augment de policies que hi haurà durant aquest temps, molt bé que aquests policies que actuaran en els municipis tinguin una formació dins la seva pròpia illa i que coneguin, no solament el propi poble allà on es desenvolupin, sinó la cultura i tota la geografia dels municipis i de l'illa, en aquest cas, que es mouen. I des del Grup Popular tendran tot el nostre suport a aquesta iniciativa.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per a un torn de rèplica i per un temps de cinc minuts, té la paraula l'autor de la interpellació, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias Sr. Presidente. Sr. Conseller, yo no le voy a tomar en consideración ni sus alusiones estúpidas, como tampoco le voy a tomar en consideración esas amenazas que nos hace a micrófono cerrado y a micrófono abierto, os vais a enterar y tal, (...) micrófono abierto en comisión, yo tengo información, llevad cuidado donde os metéis, ni cosas de esas, porque eso no son otra cosa sino hijitos de su mediocridad. Usted viene aquí a hacer patente su mediocridad en este Parlamento, el Parlamento le sufrirá, le soportaremos, pero no voy a entrar en esas cosas. Si quiere algún día podemos entrar en algún debate, porque usted desde luego no soportará ni mucho menos un debate en esas condiciones ni sobre temas de esas características.

Pero entremos en el tema que nos trae aquí a colación. Le he preguntado a usted por la razón de ser, eso es una pregunta normal: ¿qué razón de ser tiene la policía turística? Sensibilidad municipalista. ¿Ejemplo de sensibilidad municipalista? Los míos y los otros. Sr. Conseller, usted que se refiere a los ayuntamientos como los míos y los que no son míos, no ni siquiera del Partido Popular, los míos, los suyos, ¿eso es sensibilidad municipalista? ¡Qué vergüenza! Auténtica vergüenza, Sr. Conseller, auténtica vergüenza que, desde esta Cámara, se hable de unos ayuntamientos como los suyos, ni siquiera de una sensibilidad política, sino suyos, porque usted se los habrá trabajado, supongo.

Entremos en temas concretos, requisitos, le he preguntado a usted. Una pregunta clara, transparente y sin ningún problema, muy técnica: ¿el idioma va a requerirse por medio de titulación, va a requerir usted una titulación de idiomas a los que se presenten? Usted me dice (...) de 2002 y en el 2001, usted está gobernando hoy en el ..., bueno gobernando, con j, ¿usted va a exigir la titulación o va a darles el idioma en proceso de formación? Díganoslo.

Le he preguntado también, si la clave de la policía turística estaba en el proceso de formación, ¿por qué no se dedica a dar esa formación que, supuestamente, puede ser buena -y no le discuto que pueda ser buena una mayor formación, ni muchísimo menos, todo lo contrario-, por qué esa formación no se da ya a todos los policías locales, si es tan buena, por qué no se da, póngalo en marcha? Tendrá todo nuestro apoyo para todo lo que sea formación.

Le he preguntado si usted iba a ampliar plantilla. Naturalmente, no me ha contestado, no me ha contestado porque sabe que no se puede ampliar plantilla. Es decir que vamos a tener policía turística sin ampliar plantilla, ¿significa esto, entonces, creo que hasta usted lo puede entender, que no habrá más policía en la calle de la que había? Y los que haya, entren como entren y en el puesto que ocupen, serán fijos discontinuos. La solución del Partido Popular a los problemas de seguridad es fijos discontinuos, ¿esa es su solución? Sr. Conseller, permítame que discrepe.

Funciones. Esto sí que es lo más interesante de todo lo que nos ha dicho. La función para la lucha contra la delincuencia va a ser la información, usted lo ha dicho, incluso el representante del Partido Popular, saber dónde está la farmacia más cercana, ¿ese es el modo de luchar contra la delincuencia? Claro, porque si van por el camino más recto tienen menos posibilidades de que los atraquen. Pero ¿cómo se les ocurre decir que generan una nueva policía para luchar contra la delincuencia y se va a dedicar a información, a decirles dónde están las calles, dónde están las farmacias y a vigilar las ordenanzas? La delincuencia, perdón, el que infringe una ordenanza no es un delincuente, todavía, todo se andará, pero quien infringe una ordenanza no es un delincuente. Ustedes van a poner policías turísticos para luchar contra la delincuencia y vigilarán el cumplimiento de las ordenanzas.

Atención al ciudadano. Todos los policías tienen que atender al ciudadano, naturalmente, pero usted no me dirá que crea una policía turística para atender al ciudadano; si lo que quiere es atender al ciudadano y atender al turista que llega, me parece muy bien, necesitan toda la atención del mundo, pero no diga que eso lo hace por medio de la policía; haga usted un cuerpo de informadores turísticos, no usted, prefiero que no lo haga usted, que lo haga el conseller de Turismo, cualquier otro, hagan un cuerpo de informadores turísticos y asunto concluido; y digan donde están las calles, asesores turísticos, asesores de funcionamiento en las calles, donde se debe ir, donde no se debe ir, informadores turísticos, háganlo tendrán todo nuestro apoyo, pero no me diga que quiere utilizar la policía que tiene que luchar contra la delincuencia para decir donde está la farmacia más cercana. Por favor.

Distribución entre ayuntamientos. No tienen ni idea, ni idea, no ha dicho nada, y saldrá aquí y nos dirá que nosotros en el año no sé qué no sé cuántos hicimos no sé qué, pero no nos dirá cómo piensa distribuirlos entre islas, entre municipios, etcétera. Yo sí que lo sé, perdón, lo intuyo, los míos y los otros, es la clave.

Coste. No nos ha dicho nada, se ha limitado a decir una tontería, porque yo le he dicho que los 13 millones de pesetas al año, que usted no me ha desmentido que sea lo que vaya a costar, no lo ha desmentido; usted puede salir aquí, desmíentalo, lo tenía que haber hecho en el primer turno, no lo ha hecho. Hágalo ahora, diga: no, el presupuesto es tanto, dígalo y saldremos de dudas. Yo no le digo que vayan a cobrar 13 millones; ojalá fueran a cobrar 13 millones, ojalá, y yo no me pondría en la cola, porque en la cola estarían Van Damme i Mel Gibson, y muchos más. No van a cobrar eso; ellos, y lo dije, y está publicado en los periódicos, cobrarán a lo mejor 300.000 pesetas, en el mejor de los casos. ¿Dónde irá a parar el resto? Yo se lo diré: a un montón de contrataciones que se harán para los procesos colaterales del sistema, contrataciones que usted controlará, Sr. Conseller, haremos una red importante para controlar todo este asunto, los míos serán felices y serán, sobre todo, muchos más.

Sr. Conseller, usted no tiene ni idea, no sabe cómo va a salir de esta, y lo que es peor, es peligroso, términos como los míos y los demás le convierten a usted en altamente peligroso, usted quiere la policía turística para hacerse una foto, cuando llegue el principio de temporada con dos policías turísticos ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, acabo, realmente está acabado ya, pero acabo enseguida. Usted se hará una foto con dos policías turísticos a principio de temporada, el Sr. Rodríguez se hace fotos con los policías turísticos; al día siguiente, reportaje: el Sr. Rodríguez de ronda con los policías turísticos. Al día siguiente, foto: los policías turísticos atienden a un ciudadano; al día siguiente: cuatro cabecitas, el señor tal, cual y cual, manifiestan que están muy satisfechos con la nueva policía turística, porque les han dicho dónde estaba la farmacia más cercana, etcétera. Esto es a lo que va, es una operación de pura imagen, no de lucha contra inseguridad ciudadana. Después de lo que se ha dicho...

(Remor de veus)

... después de lo que se ha dicho...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, estaba, he parado un momento porque estaban lamiéndose las heridas por ahí y no me dejaron continuar. Le estoy diciendo, Sr. Conseller, que ese no es el modo de luchar contra la delincuencia ni mucho menos. Hagamos un proyecto más serio; nosotros estamos dispuestos a colaborar con ustedes para hacer un proyecto más serio para luchar contra la seguridad ciudadana en nuestra comunidad, contra los

problemas que tiene la seguridad ciudadana en nuestra comunidad autónoma...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, por no avisarme tres veces antes de cortar.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Vull recordar a les senyores i als senyors diputats l'acord de l'altre dia, de la Junta de Portaveus, respecte al vocabulari i a les frases que podien ser emprades en aquesta cambra. Esper que tots el respectem.

Sr. Conseller, per un temps de cinc minuts, farà vostè la contrarèplica al diputat Sr. Diéguez.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diéguez, yo soy dueño de mis silencios, usted prisionero de sus palabras y por desgracia como habla mucho, yerra mucho y mete la pata mucho. Yo voy a intentar no hacer caso a sus desafíos, a sus provocaciones, yo quiero imprimir en este Parlamento otra forma de ser, no com es usted. Cuando yo digo los míos soy consciente de que soy conseller porque hay un partido que da soporte a este Gobierno, los míos son aquellos municipios que con el soporte del Partido Popular son alcaldes, pero eso no quiere decir que por esta cuestión de semántica desprecie, discrimine y menosprecie a ningún alcalde de ningún municipio...

(Alguns aplaudiments).

Yo respeto a todos los municipios de esta comunidad autónoma.

Yo voy a tratar de fijar la posición para que nadie quede equivocado. Mire usted, sabe muy bien Sr. Diéguez que yo comparecí el otro día en el Parlamento a petición propia, yo pude decir lo que me interesó decir, pero usted tenía todo el derecho a preguntar lo que quería saber y usted de la policía turística no preguntó nada, por tanto, veo que no tiene mucho interés.

También quiero decirle al Grupo d'Esquerra Unida-Els Verds que ha fijado posición y ha dicho que tendríamos que tener una policía autonómica, que por voluntad de este Parlamento, ni cuando se hizo el Estatuto de Autonomía, ni en el 94 y el 99 cuando se reformó, los padres de la comunidad quisieron poner entre sus competencias la policía autonómica. No me lo pida a mí, pídale usted a este Parlamento que modifique el Estatuto y que las Cortes Generales también lo acepten, porque si no yo

no podré hacer nada. Tengo que trabajar con los instrumentos que tiene este Gobierno, somos competentes en turismo y somos competentes en ordenación de policías locales y aquí vamos a actuar. No como un elemento para suprimir la inseguridad porque nunca es posible, siempre habrá un delito que echará a bajo todas las posibilidades de seguridad que ofrezcamos, pero sí actuando en positivo de cara a que esta comunidad, que triplica su población entre los meses de mayo a noviembre, tenga algún instrumento para paliar aspectos que regula la Ley de policías locales y lógicamente ponemos más número de policías locales que es nuestra competencia porque si que diré esto, los policías locales y los turísticos no suplirán la policía de temporada, serán a de más de la policía de temporada porque les recuerdo que las policías no están sujetas a la Ley de contención de plantillas, la policía no está sujeta. Lo estará posiblemente el 1 de enero, pero hoy no. Si usted ya sabe muy bien las leyes del Estado, pues yo (...) Del Estado, me interesan los de aquí y le digo que hoy no están sujetos el crecimiento de policía (...) Del Estado.

Evidentemente en la campaña electoral que dijimos más seguridad y menos impuestos. Hemos concretado ya los impuestos, hemos quitado la ecotasa y en la ley de acompañamiento que irán en los presupuestos generales de la comunidad autónoma vienen otros impuestos que se quitan o se rebajan y evidentemente vamos a dar más seguridad. Más seguridad no solamente en policías, más seguridad jurídica, más seguridad en proyectos de esta comunidad autónoma. La seguridad no es solamente una cuestión de vía pública, la seguridad es que tu estés en tu casa y tengas garantía de que tus derechos se te respetan, todos, urbanísticos, laborales, de lengua, de libertad, todos los derechos y con este Gobierno estoy seguro de que van a tener más seguridad que la que había anteriormente.

Y mire la razón de ser. La razón de ser es que llevo dos o tres meses de conseller de Interior, yo le invito a usted a que dentro de año y medio hagamos un balance a ver que Gobierno ha hecho más formación de policías, si el que yo voy a formar parte o el que ha habido los últimos 4 años. En dos meses, con julio y agosto en medio, hemos tenido formación, voy a dar mucha más formación, la ley de acompañamiento justamente lo que hace es que modifica la formación de los policías (...) Que es a través del Instituto Balear de Seguridad y lo que hace la ley de acompañamiento es que crea la Escuela Balear de Función Pública, justamente para dar una dimensión de formación a los policías, de acuerdo con su importante misión que tienen. No banalice usted de que si va a acompañar a una farmacia, si va a acompañar a un médico, o a su hotel, es muy importante esto, es muy importante, cuando uno se encuentra fuera de su medio habitual de vivir que encuentre una mano amiga, que si es la de un policía mejor todavía, que le de un auxilio a una necesidad que tenga, de médico de guardia o algo por el estilo, usted piense en Ca'n Picafort, piense usted en la playa de Palma que no (...) Y unos turistas pueden verse con falta de atención médica y hay un policía al lado lo hará, lo hará muy bien.

Por tanto, no banalice usted si es para que no lo atraquen. Mire usted oiga, si tienen que atracarlo lo atracarán y si no sí, voy a poner todos los medios que puedo, con la mejor

voluntad, para evitar que se produzcan los menos atracos posibles. Pero le voy a poner un ejemplo. (...) que han venido actualmente han venido a Baleares hace 8 o 10 años, de los trileros yo recuerdo que cuando iba después del año 89-90 en el muro de Berlín y en la (...) De Berlín había trileros que venían de la Europa del Este, antes no había trileros en Berlín, cuando cayó el muro vinieron los trileros y los trileros vienen ahora a Baleares con sus clientes, que son los alemanes, que también vienen aquí. Y hay otra problemática de ingleses, otra problemática por el estilo. Por tanto, quiero decir con esto que hay una casuística que acompaña al mundo turístico y que hay que combatirla. Esta comunidad tiene competencias en policías locales y lo que hará será reforzar la policía local para poder ayudar a sus residentes, sean temporales o sean de siempre...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Sí. En cuanto a la contratación Sr. Diéguez, naturalmente la selección la hará, como siempre la ha hecho, el Instituto Balear de Seguridad, posteriormente el año que viene la hará la Escuela Balear de Función Pública. Pero vuelvo a decirle, ustedes han sido los doctores *honoris causa* en articular proyectos de inversión para hacer contrataciones, solamente con copiar un poquito, mejor, lo que ustedes han hecho, es que usted es imprudente, dice aquí que vamos a hacer muchas contrataciones para poder hacer la selección de personal. Sr. Diéguez, es que cada vez está poniendo en tela de juicio a sus compañeros que han sido cargos en el Gobierno, contrataciones odiosas y contrataciones impresentables las que hizo el Govern del pacto de progreso los últimos 4 años.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II.2) Interpel·lació RGE núm. 2141/03, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a política de transports del Govern de les Illes Balears.

I passam al debat de la segona interpel·lació la RGE núm. 2141/03 presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a política de transports del Govern de les Illes Balears. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds i per un temps de 10 minuts té la paraula la diputada Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, presentam aquesta interpel·lació sobre el Pla de transports per diverses raons, en primer lloc perquè és

sorprenent la urgència de la modificació del Pla de carreteres per poder dur endavant més vies ràpides, per seguir amb autopistes, autovies, una allau de projectes que com sap molt bé vostè, ens aclaparen, alguns fins i tot sense cap estudi o planificació prèvia, fruit d'aquesta precipitació i sobretot de les negociacions entre UM i el Partit Popular.

Les conseqüències d'aquest nou Pla de carreteres són de molta envergadura per a les Illes Balears, tan a nivell territorial, a nivell social, econòmic i ambiental. Aquesta febre asfàltica i de grava, per dir-ho d'alguna manera, contrasta amb la baixa activitat en referència a iniciatives en transport públic. Hem sentit per part de la consellera alguns comentaris, alguns fins i tot a la seva compareixença, sobre el Pla de transport, però en concret no sabem res d'allò què pensen fer i a nosaltres ens preocupa molt. La interpel·lam per tant, Sra. Consellera perquè volem saber què pensa fer el Govern en política de transports, si pensen revisar o continuar el Pla de transports elaborat, o plantejat pel Govern anterior, tot i que no estava aprovat o en pensen fer un de nou, o no pensen fer res. Voldríem conèixer les seves intencions i actuacions al respecte.

Partim des del nostre grup del convenciment que un Pla de transports és imprescindible per responsabilitat política de Govern i per respondre a la necessitat de tots els ciutadans i per ser un element bàsic de planificació territorial. Els estudis ja estan fets, el President del Govern deia en el debat de la comunitat autònoma "volem fer infraestructures i no estudis", a més s'adreçava a mi personalment. Idè els estudis ja estan fets, ja podem passar a l'acció que tant els agrada a vostès. Pensam que hi ha molta feina feta sobre el tema i que valdria aprofitar-la, o no sé si és que no els agrada res, fins i tot el diagnòstic. El diagnòstic és clar, a les Illes tenim una elevada densitat de població i una intensa activitat turística, aquesta estructura territorial dispersa i aquesta activitat econòmica genera una gran varietat de demanda de transport, no només una tota sola, un territori de gairebé 5.000 quilòmetres quadrats, 4 illes, camí d'arribar a 1 milió d'habitants i que rep més de 10 milions de visitants no pot estar sense un sistema de transport públic eficient i amb un pes substancial dins la diversificació de la mobilitat, perquè a més la taxa de motorització és, com vostè sap, molt elevada de 877 cotxes per habitant.

Les Illes Balears no tenen dèficits en vies de gran capacitat, ni en l'actualitat ni menys en un horitzó a curt termini. Hi ha 70 quilòmetres d'autopistes en servei, 25 quilòmetres en vies d'alta capacitat en construcció i més de 60 quilòmetres en projecte. La dotació actual d'autopistes a Mallorca és quasi de 20 quilòmetres per cada 1.000 quilòmetres quadrats de superfície, densitat similar a la mitjana europea i molt superior a països com el Regne Unit i amb tots els projectes que el Govern vol a dur a terme, en pocs anys quedarà duplicada i es situarà entre les més elevades d'Europa. Les saturacions que es produeixen en el viari interurbà són a tres o quatre trams a l'illa de Mallorca bàsicament i sobretot en hores punta. Precisament una bona política de transports podria solucionar aquest problema..., perdó molt situats a un lloc i a temps concret. Tenim un gran parc de cotxes de lloguer, també ho sap, s'estima que el parc total a l'estiu és de l'ordre de 50.000 vehicles, durant l'hivern baixa a 28.000. També contrasta però per altra banda

que els turistes demanden transports públics i en aquest sentit per tant, partim d'un diagnòstic que no sabem si vostè comparteix, però suposam que sí perquè al cap i a la fi són dades.

Però li voldria plantejar una qüestió Sra. Consellera, no creu que és més lògic integrar la planificació de carreteres amb la planificació general de transports com a un element més complementari, no exclusiu? No ho creu? I no ho dic jo, ho diu el Pla de carreteres de Mallorca actualment vigent i si no ho han canviat a la modificació que està a exposició pública, que no es pot aprovar la modificació del pla fins haver aprovat el Pla director sectorial de transports. Diu: "una vegada aprovat el Pla director sectorial de transports es farà una revisió del Pla director sectorial de carreteres d'acord amb les directrius del mateix. Per tant, hauran de fer molta via si volen complir el Pla director de carreteres o hauran de llevar aquest tema perquè no els interessa. Però un Pla de transports i em centraré Sra. Consellera amb el transport terrestre i supòs que ja hi haurà ocasions per parlar de transport marítim i aeri perquè no acabariem mai, com deia un Pla de transports és obligació i responsabilitat del Govern i fins ara, ja li he dit, poca cosa hem vist, a posta esper que avui vostè ho pugui explicar.

En primer lloc tots els ciutadans tenim dret a un sistema de mobilitat eficient i segur. Moltes persones no disposen d'un sistema de transport per desplaçar-se i han de dependre d'altres i les polítiques d'un Govern han d'anar a cercar solucions en aquests problemes i no només beneficiar als qui tenen cotxe. A les enquestes de mobilitat realitzades en el Pla director sectorial de transports del Govern anterior s'ha demostrat que un 25,7% dels habitatges de les famílies de les Illes Balears no disposen de cap automòbil, mentre que un 31,6% de 2 o 3 cotxes. A més, ho sap perquè ho he dit diverses vegades en aquesta cambra, 400.000 persones de les Illes Balears no tenen carnet i depenen d'altres per desplaçar-se, afectant sobretot col·lectius de majors, joves, infants o minusvàlids o curiosament fins i tot, més a les dones. Seria per tant, discriminatori no dur endavant ja un pla per millorar el transport públic. Però a més els doblers públics són de tots, les gestionen vostès, però són de tots. Es pensen dur a terme inversions elevadíssimes per fer autopistes i autovies, però no hem sentit quasi gens parlar de les inversions públiques en transport, sí que és veritat que del tren de Manacor n'ha parlat molt vostè, però a part d'això no sabem exactament quines són aquestes inversions. Les inversions del Govern central són molt elevades 58.000..., perdó...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi tranquil·la Sra. Consellera.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Idò són molt elevades en el conveni de carreteres i en canvi en els pressuposts generals de l'Estat només hi ha 120.000 euros per estudiar la viabilitat del tema. Els pressuposts del Govern de les Illes Balears, ja veurem que plantegen la veritat és que no les coneixem, supòs que prest ja ho podem veure, però resulta injust gastar la gran majoria d'inversions en transport exclusivament en fer autopistes i autovies, és injust

i és discriminatori. També veim en preocupació l'unidireccionalisme del Govern davant la política de mobilitat, cotxes i autopistes, això sí. Però el Pla director sectorial de transports que el Govern anterior a més va plantejar, tot i que ja dic va ser aprovat, hi havia una diversitat de fórmules de mobilitat adaptades a la necessitat de la gent que millorava l'equilibri territorial, la seguretat i reduïa l'impacte sobre el medi ambient, però aquí ara per ara només veim una única fórmula. Però el més preocupant és que si no hi ha polítiques fermes de transport públic, Sra. Consellera, la situació empitjorarà i augmentarà més el trànsit i els problemes de mobilitat. Ho va dir vostè mateixa i consta en el *Diari de Sessions*, que de l'any 1990 al 2000 el creixement ha estat d'un 5% de mitjana anual i aquesta previsió no s'estanca sinó que continua. Mentre la debilitat del transport públic a les Illes Balears és molt greu i és de les comunitats autònomes on hi ha un dèficit major, el problema no és d'infradotació d'infraestructures sinó de falta de transports públics que canalitzin una fracció important d'aquesta mobilitat. Recuperar el transport públic per tant, és el millor per a tots i això no ho dic jo tampoc Sra. Consellera, és la posició de la Unió Europea expressada en el nou llibre blanc de transport que va ser publicat en el setembre del 2001 amb el títol: *La política europea del transport de cara al 2010, l'hora de la veritat*. El seu diagnòstic fa clara referència que els problemes de transport són la conseqüència del desequilibri modal, així com la necessitat de revitalitzar el modes de transport alternatius al cotxe i l'avió. A la proposta del Pla director sectorial de l'anterior Govern fa un diagnòstic que remarca el dèficit de xarxa de transport públic i la necessitat de millorar-ho. Nosaltres senzillament volem saber què faran sobre aquesta qüestió.

Ja ha esmentat anteriorment i supòs que també hi està d'acord, crec que amb això ha d'estar d'acord amb mi, que la situació del transport públic terrestre a les Illes Balears té una situació difícil i necessita d'una important millora. La flota d'autobusos, no hi entrarem, té una antiguitat molt elevada, hi ha una gran inadequació de freqüències d'horaris i temps degut a la dificultat de fer més competitiu aquest servei, aquesta situació s'ha de millorar i requereix un replantejament també de les concessions actuals, concessions que a més van acabant, com sap perfectament i fent-ne una modernització. Li volíem plantejar com pensa dur a terme aquestes concessions? Si té previst o no té previst aquest tema? Si li preocupa o no? A més de la millora de la flota d'autobusos també s'ha de donar prioritat a la circulació dels vehicles de transport públic, assegurar la interconnexió dels diferents serveis de transports, fer un pla d'infraestructures intermodals amb l'objectiu de facilitar combinacions entre mòduls de mobilitat diferencials, a peu, bicicleta, automòbil, etcètera. Pensen fer actuacions d'aquest tipus o no? O pensa que això són, no sé si va dir barbaritats no record la paraula exacta que vostè va esmentar, que no estan dins el seu programa electoral. Ens agradaria saber-ho.

Quant a les actuacions en el Serveis Ferroviaris també voldríem saber què es farà? Vostè sap Sra. Consellera que hi ha una reacció favorable del públic envers les millores introduïdes en el sistema de transport per carretera i en el reforçament mutu de les demandes de tren i autobús. Entre l'any 1998 i el 2001 el

nombre de viatgers de SFM s'ha elevat un 50%, superant la xifra de 2 milions de viatgers que no s'havia enregistrat des de l'any 1941. Aquesta aposta pel transport ferroviari i combinació de tren + autobús és molt important i evidentment suposa una inversió, que en el nostre entendre, té una major rendibilitat econòmica i social. Però voldríem saber si es finalitzarà la línia Palma-UIB amb la modalitat de ferrocarril lleuger, si s'obriran noves vies de tren, Sa Pobla- Port d'Alcúdia, Manacor-Artà-Cala Ratjada, tramvies a la Badia de Palma, bé no acabaré perquè seria molt llarg. Què pensen fer o quines actuacions pensen fer en aquest sentit en els Serveis Ferroviaris.

També he de continuar amb un tema en el qual el Partit Popular hi té una especial aversió. Però també volem saber si duren endavant el Pla de vials no motoritzats, sé que la Sra. Consellera això de les bicicletes no li agrada massa...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, vagi acabant per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...Però així i tot, no ho pot obviar malgrat sigui només pensat només amb els turistes. L'any 99 les dades elaborades per la CAEB i Turisme xifraven en 70.000 els cicloturistes que varen pedalejar per les carreteres il·lenques. Actualment s'ha millorat respecte els carrils bici, però evidentment falta molta feina per fer. Volem saber també si pensen dur endavant aquest Pla de vials no motoritzats? Pensen fer alguna cosa per incentivar la bicicleta o no? Veim que a les carreteres han eliminat el carril bici i no sabem massa bé per quina raó. Però un dels aspectes més interessants del Pla director sectorial és la seva proposta en el Pla d'intermodalitat de transports que en combinació de les distintes formes, com he dit, bicicleta+tren, tren+autobús, consideren important això? Pensen dur a terme actuacions d'aquest tipus o no?

I per acabar, Sr. President, el principal instrument per a la gestió d'un pla director sectorial de transports, també vostè ho sap, són els consorcis insulars de transports. Aquest model funciona a molts de llocs de l'Estat, no és una cosa nova, és senzillament una fórmula idònia i adequada per fer una bona gestió d'aquest transport i voldríem saber també si pensen crear aquests consorcis insulars, si ho pensen dur endavant o d'alguna manera què és allò que pretenen fer.

Molt breument dir que per al nostre grup aposar per al transport públic terrestre i planificar les actuacions a fer és la millor fórmula per plantejar l'accessibilitat, la fiabilitat i la seguretat en la mobilitat per a tots els ciutadans...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant, perdoni. Per tant, nosaltres només volem animar-la a fer aquesta feina per a tots els ciutadans, és un

repte, també és la seva responsabilitat, molta feina està feta en el nostre entendre, una cosa és que no els agradi, bé si no els agrada què pensen fer? Jo allò que li vull demanar Sr. Consellera, com a representant del Govern en tema de transports, el tema de transports és un element fonamental per a la vida dels ciutadans i també dels turistes que ens visiten. Nosaltres creim que s'ha de fer una gran aposta per un pla de transports i per tant, esperem que ens pugui respondre ara, què pensa fer el Partit Popular, el Govern del Partit Popular perquè realment el transport públic sigui una realitat i no només sigui un tema de pura cosmètica.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la representant del Govern la consellera Sra. Cabrer per un temps de 10 minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, jo crec que el motiu de la interpellació presentada per Esquerra Unida-Els Verds sobre la política de transport públic del Govern de les Illes Balears és un motiu compartit per tots els partits polítics i es tracta precisament de què el fet del transport públic a les Illes Balears pateix importants mancances, tan des del punt de vista de la planificació com des del punt de vista de les importants inversions que s'han de fer en infraestructures i serveis que presenten un estat amb moltes deficiències. Per una banda ens trobam amb una manca de planificació jurídica d'allò que s'ha de fer, la inexistència d'un pla sectorial de transport aprovat, projectat, però no aprovat, objectiu marcat a les Directrius d'Ordenació del Territori fan que una passa necessària que hem de fer és precisament aprovar aquesta planificació. La comunitat autònoma de les Illes Balears, com vostè molt bé ha dit, constitueix un espai geogràfic molt complex des d'un punt de vista d'organització del transport. Es tracta d'un territori configurat per 4 illes amb una elevada densitat de població i sobretot, amb una estacionalitat molt específica i aquesta estructura territorial juntament amb l'activitat econòmica fan que hi hagi una gran varietat de demandes de transport amb característiques molt específiques. A més, hem de tenir en compte que a part del Govern, els consells i els ajuntaments tenen un paper molt important a jugar en el desenvolupament del transport públic, els consells tenen a les seves mans les polítiques de planificació territorial, de carreteres i a més, a Menorca i a les Pitiüses els consells són a més responsables dels transports insulars. Per la seva part els ajuntaments, especialment els de les principals ciutats, són responsables també del transport urbà i col·laboradors necessaris per facilitar l'accés als transports públics i als intercanvis entre ells.

Per tant, la planificació a llarg termini resulta doncs imprescindible i amb aquest objectiu hem d'aprovar el pla marcat per les DOT. Així mateix altra mancança que trobam és la inexistència d'intermodalitat en el transport de viatgers.

Tradicionalment hi ha hagut a les Balears una gran descoordinació dels serveis, no només entre modes de transport diferents, sinó que fins i tot dins un mateix modus. Per exemple els serveis de les diferents concessions d'autobusos a una mateixa illa estan descoordinats entre si, fins i tot en el nivell més bàsic que és el de la informació a l'usuari. Aquesta situació té conseqüències negatives sobre l'eficiència del transport públic i en absència, per tant, d'una política de transports integrada que coordini el desenvolupament dels diferents modes de transport i la millora de les interfases entre ells per facilitar la intermodalitat és difícil aconseguir una adequada rendibilitat social i econòmica dels esforços i recursos que s'assignen al transport. Els guanys obtinguts amb l'eficiència interna de cada manera de transport separatament es veuen erosionades i fins i tot, anul·lades pel deteriorament de la funcionalitat del sistema de transport en el seu conjunt. Per aquesta raó és important construir un vertader sistema de transferències intermodals a les Illes Balears, les claus dels quals són la integració d'itineraris, la funcionalitat de les infraestructures, la coordinació i fiabilitat d'horaris i la informació al públic. Per a totes aquestes finalitats els principals instruments són els consorcis insulars de transport, el model consorcial que ja està establert a molts llocs d'Espanya és adequat per promoure mecanismes de concertació per a la planificació i gestió del sistema de transports, permetent el manteniment de les respectives esferes competencials.

Així la creació de consorcis que segurament requerirà regulació legal permetrà, en primer lloc la coordinació i gestió integrada del sistema de transport a cada una de les Illes, de tal forma que es podrà dur una planificació i control d'infraestructures a realitzar a tot l'àmbit territorial insular. En segon lloc poder establir polítiques de tarifes de transport col·lectiu que mantengui una certa relació de racionalitat econòmica, així com la possibilitat d'integrar les tarifes dels diferents mitjans de transport existents en una tarifa comuna, facilitant així la mobilitat de les persones que utilitzen més d'una forma de transport. I en tercer lloc, racionalitzar i redissenyar el mapa concessional del transport col·lectiu urbà i interurbà. Pla director de transports i consorcis insulars són objectius d'aquesta legislatura, encara que la seva execució total suposarà, sense cap dubte, un repte a fer amb més d'una legislatura. Però mentre s'elaboren aquests instruments la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports ha començat en aquests 3 mesos a prendre importants mesures en matèria de transports públics, a part de la important declaració de servei públic dels vols inter-illes que en breu s'aprovarà per Consell de Ministres, pel que fa al transport terrestre les millores en transport ferroviari són més que evidents.

Va ser ja en el mes d'agost que consell d'administració de SFM va aprovar un pla urgent d'inversions per a la qualitat i seguretat dels Serveis Ferroviaris de Mallorca amb un total de 67 milions d'euros, que comprenen 25 milions en supressió en passos a nivell i millores tecnològiques. 12,7 milions d'euros per al desdoblament Inca-Enllaç, 1,1 milions per a la millora d'infraestructures a Son Rullan, 3 milions d'euros per venda automàtica de bitllets, informació als viatgers i megafonia, 23 milions d'euros per a adquisició de noves unitats de tren i 2,3 milions d'euros per via en placa com a experiència pilot

d'atenuació de vibracions. D'aquest pla urgent d'inversions puc dir amb orgull que ja s'estan començant a materialitzar moltes d'elles i aquest pla permetrà que SFM presti un servei segur i de qualitat, sense retards, sense supressió de trens, sense avaries, seguretat, puntualitat i freqüències suficients, juntament amb un major confort són imprescindibles perquè el transport públic sigui de veritat una alternativa al transport privat. Si volem una intermodalitat necessitam oferir qualitat, qualitat que en aquest moment no es presta.

Però hi ha molts més objectius que volem emprendre durant aquesta legislatura, l'obertura de nous corredors com seria el de Sa Pobla-Alcúdia dins el compliment del nostre programa electoral és un objectiu del transport públic i també tenim com a objectiu el soterrament de les vies del tren a Palma. Aquest darrer objectiu, compartit crec per tots els partits polítics, constitueix una feina de gran envergadura, però que és necessari començar d'una vegada per totes amb aquesta inversió que necessita la nostra ciutat de Palma i a més, si tenim com a objectiu augmentar freqüències d'Inca i Manacor i obrir nous corredors perquè cada vegada estarem dividint més la nostra ciutat. El soterrament és per tant, un projecte complicat, car i llarg, però que hem de començar. Ja es fa feina conjunta des de l'Ajuntament de Palma, la conselleria i Serveis Ferroviaris de Mallorca per a aquest projecte i en dos mesos tendrem una planificació seriosa d'aquest projecte, temps per fer-ho i cost de la inversió, així com les mesures provisionals a adoptar mentre es fan les obres. També coneixerem la necessitat o no d'electrificar tota la via i la necessitat o no de què les nostres màquines hagin de ser substituïdes.

Però si el transport ferroviari és important com a objectiu d'aquesta legislatura i així ho veuran reflectit a la llei de pressuposts que entrarà en breu en el Parlament, el transport públic per carretera constitueix un altre objectiu on trobam una oferta heterogènia i descoordinada. El servei de transport públic col·lectiu de viatgers per carretera a les Illes Balears, el realitzen a l'actualitat 26 empreses; el nombre de concessions és de 37, de les quals 29 corresponen a Mallorca, 3 a Menorca, 4 a Eivissa i 1 a Formentera. Aquestes 37 concessions engloben 259 serveis. Anualment es realitza un total de 14,1 milions de quilòmetres útils de servei, corresponents a 647.000 expedicions amb una durada de 490.000 hores. En un dia feiner d'hivern es realitzen 668 expedicions per sentit, que pràcticament es dupliquen, 1.317, en un dia laborable d'estiu a causa de l'entrada en servei de quasi un centenar de serveis que es presten només durant l'estiu i a causa, també, de la intensificació de freqüències en alguns dels serveis permanents que es fan durant la temporada d'estiu. La flota d'autobusos, com vostè també ha dit, té una antiguitat mitjana de 12,7 anys.

Problemes amb què ens trobam? Ens trobam l'estacionalitat de determinada oferta; la manca de garantia del servei en totes les hores puntes del dia; la manca de freqüències en determinades rutes; la necessitat d'establir serveis a la demanda de determinades poblacions, com és ara Fornalutx, com és ara Felanitx; establiment de bus més tren a la comarca de Manacor; necessitat de reduir l'edat mitjana de la flota; i accessibilitat de vehicles per a discapacitats. Major seguretat, per tant, i qualitat del servei.

Respecte al pla de vial no motoritzat, al qual vostè ha fet referència, li he de dir que no és objectiu dins el que és transport públic; ja va quedar clar que anar amb bicicleta no és transport públic, és un transport privat, i li he de dir que sí, que en el desdoblament a la Universitat farem, a costa del pressupost de la comunitat autònoma, el carril bici, però no desenvoluparem tot el pla de vial motoritzat que estava dins el projecte de pla de transports.

En definitiva, i ja per acabar, aquests són, en línies generals, els objectius i les necessitats en el nostre transport públic. La major o menor efectivitat de l'execució del conjunt d'aquestes propostes depèn de factors molt diversos: capacitat econòmica i financera de totes les administracions competents, no només del Govern balear, i disponibilitat i voluntat de totes les empreses operadores. Esperem que aquests objectius es puguin començar a materialitzar en breu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Per fixar la posició, grups que vulguin intervenir? Té la paraula la representant del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista coincidim amb la Sra. Consellera en qualificar la manca d'un pla de transport com una assignatura pendent. És vera que durant totes les passades legislatures en un moment o en l'altre s'ha intentat fer aquest document tan imprescindible per regular una política de transport, però encara ara no tenim el document en les condicions idònies perquè pugui ser aplicat.

Les DOT ha varen fixar com a mandat, abans no hi havia un mandat específic en aquesta comunitat, sinó recomanacions que estaven recollides a la LOT estatal, però sí que en el 99, amb l'aprovació de les Directrius d'Ordenació Territorial vàrem fer un mandat claríssim en aquest parlament al Govern i al Parlament d'enllestir un pla de transports així com toca.

Jo crec que, tot i que la política de transports ha de venir marcada per un pla de transports que ha d'estar en consonància amb les necessitats de la població i en harmonia amb el territori, i que el Govern responsable ha de preveure aquests instruments d'ordenació territorial i de disseny imprescindibles perquè aquest pla de transports pugui ser duit a terme, hem vist fins aleshores, fins abans d'aquesta interpell·lació, que el Govern havia presentat i havia anunciat mesures per resoldre els problemes de mobilitat basades quasi exclusivament en la construcció d'infraestructures. A nosaltres això ens preocupa perquè la veritat és que creim que aquest pla de transports ha d'estar supeditat a un instrument d'ordenació prèvia que són els plans insulars d'ordenació del territori, i encara no tenim ni el d'Eivissa ni el de Mallorca enllestits, tot i que el pla insular de Mallorca està bastant avançat, i entenem

que és un instrument previ a qualsevol altre instrument per a l'ordenació del transport.

Creim que no hauríem de dur un debat girat. Ara en aquests moments hem començat al revés pel que és la nostra concepció i el que nosaltres voldríem, que és anunciar infraestructures, després farem el pla d'ordenació del transport i després farem els plans insulars, perquè curiosament s'ha donat prioritat a l'aprovació de la modificació del pla de carreteres abans d'haver aprovat el pla director territorial del Consell de Mallorca, cosa que a la passada legislatura ja estava bastant avançada, i el consell insular ha prioritzat curiosament aquesta legislatura la modificació del pla de transports abans de tenir enllestit el pla territorial.

A nosaltres ens agradaria que les prioritats s'invertissin i que primer es dissenyàs el model territorial que volem per després poder-hi adaptar les infraestructures necessàries que requereixi aquest pla territorial; si no serà feina feta totalment al revés i amb unes conseqüències, creim, que podrien ser perilloses per al futur desenvolupament territorial de les nostres illes.

Nosaltres demanaríem seny, demanaríem que es reconsideràs aquest tema, que la consellera, conjuntament amb la complicitat del Consell de Mallorca, que és el que ha de fer el pla territorial i l'ha d'aprovar, que donassin més pressa a la redacció i aprovació definitiva dels plans territorials tant d'Eivissa com de Mallorca i després, en base a les necessitats que marcassin aquests plans territorials, adaptassin els plans directores sectorials de transports i llavors, evidentment, amb les característiques que haguéssim de menester, ja es modificàs el pla de carreteres. Si no crec que les conseqüències poden ser molt negatives i es pot perjudicar la viabilitat del transport col·lectiu o, si més bé, condicionar el disseny en perjudici de moltes altres coses com puguin ser el medi ambient o l'interès econòmic de les pròpies illes.

Per part nostra esperarem les mocions que presentarà el grup interpell·lant i després podrem concretar més la nostra posició sobre els temes que ens proposin. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la diputada Sra. Aina Salom, perdó, Joana Maria Seguí.

LA SRA. SEGUÍ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, per fixar posició respecte d'un dels temes que interessin i que impliquen més els ciutadans i les ciutadanes de la nostra comunitat, els socialistes creim en un model de transport que contempli de forma integral el territori i tots els modes de transport. Aquest es fonamenta en dos pilars: un ús poc intensiu del territori quant a xarxa viària i una potenciació del transport col·lectiu modern, intermodal i d'accés generalitzat en tots els modes, bus i tren, a fi i a efecte de donar cobertura a tots els ciutadans i les ciutadanes de la nostra comunitat.

Amb aquestes dues premisses de partida, som molt crítics amb els nous projectes de carreteres presentats pel Govern sense arguments tècnics ni territorials suficientment explicats, ja que es troben deslligats d'una concepció integral de transport, responen exclusivament a la pressió del parc automobilístic i a la potenciació única i exclusiva del transport privat, així com perpetuen molts dels errors comesos en èpoques anteriors. La política de carreteres ha d'estar sotmesa a una política de transports integral, com ja s'ha dit en aquest parlament, que contempli, a més, infraestructures ferroviàries, transport col·lectiu per carretera i altres modes de transport no motoritzat, i aquesta s'ha de subordinar a una estratègia política d'ordenació territorial que integri el transport amb altres variables, com són ara les qüestions mediambientals i també les qüestions d'equitat social.

El *Llibre blanc del transport a Europa* assenyalava com els principals problemes del transport a la Unió Europea són la conseqüència del desequilibri modal existent entre transport privat i transport col·lectiu i, a més, el progrés econòmic i social no va forçosament lligat, no hi ha anat mai, a la potenciació dels modes de transport més agressius, sinó de cap a la possibilitat de modes de transport alternatius que ara per ara a la nostra illa, Mallorca, tan sols afecten el 8% del trànsit total. Emperò bé, si les respostes a la pressió del trànsit se centren sols en l'ampliació de nou viari, com sembla ser la política d'aquest govern, entrem en un cercle de difícil sortida. De cada vegada és més fàcil circular; conseqüentment es produeix una major demanda en cotxe i es realitzen manco moviments a peu i en transport col·lectiu, més congestió es genera a les rutes, més ampliacions, i així successivament. Les distàncies són cada cop més accessibles amb vehicle privat i manco amb altres modes.

El model de carreteres basat en noves autopistes és, al mateix temps, el màxim aliat d'un model de concentració i polarització urbanes, ja que de cada cop és més fàcil residir fora de Palma i fer feina a la ciutat. És un model que genera més llunyania i, evidentment, més mobilitat per poder salvar-la. Es genera un nou model d'ocupació del sòl més urbà, manco equilibrat territorialment parlant, un nou model de cada vegada més polaritzat en la ciutat principal i en els nuclis de destí de les principals vies.

Amb la introducció d'algunes de les propostes vistes i plantejades per aquest nou govern, com és ara la introducció del l'eix transversal autopista Inca-Manacor, el Pla, una de les comarques greument afectades pel nou traçat, és un dels darrers reductes agrícoles d'alt valor paisatgístic i agrari amb presència de corredors ambientals i d'una xarxa de camins tradicional altament integrada, i es veurà seriosament amenaçat amb la seva execució, a més de l'increment de renous, abaratiment de propietats rústiques, expropiacions d'edificis, etc., entre d'altres.

Centrar les solucions a la problemàtica del transport a les Illes en la xarxa viària i esperar que la construcció de nou viari, amb més carrils a les autovies, més autovies i noves autopistes, resolgui els problemes de congestió és un greu error i, a més, un error irreversible per al territori. La xarxa viària és tan sols un dels elements del model de transport integral, és la solució més

simple i immediata al problema concret, però no resol el problema en el seu conjunt, i molt manco a mitjà termini, sinó que l'agreuja. Retarda el desenvolupament del transport públic i genera més congestió i més sinistralitat. La política d'autopistes no cobreix tampoc les necessitats de tots les ciutadans i les ciutadanes si no va acompanyada d'una aposta forta pel transport col·lectiu, i sembla ser que ambdós models són altament contradictoris i excloents. La potenciació a ultrança del transport privat és socialment discriminatòria pel que fa a gènere, en el menor accés a la conducció femenina; per l'edat, discrimina joves i vells; per minusvàlues i per nacionalitats, a través d'immigrants econòmics amb menor accés a aquest mitjà.

Els plans d'expansió ferroviària, un dels mitjans de transport pel qual aquesta comunitat més va apostar en els darrers quatre anys, semblen estat pseudoparalitzats, excepte la línia Sa Pobla-Alcúdia. Des de la inauguració del tren de Manacor no s'han produït més aportacions de línies bus-tren, previstes al pla director sectorial de transports no aprovat, dintre del pla d'intermodalitat del transport. Els municipis com Ariany, Maria, Sant Joan, Sant Llorenç, no han vist complides tampoc les seves necessitats de transport intermodal; tampoc no s'han produït millores en les freqüències de les línies ja existents, ni polítiques per poder disminuir l'edat mitjana de les flotes d'autobusos també iniciades amb el govern anterior.

Per tant, més allà de discursos i poques declaracions programàtiques, no hi ha una aposta clara per impulsar el desenvolupament del transport col·lectiu en aquesta comunitat. Sols hi ha una política de potenciació del transport privat basada en la construcció de nova xarxa viària poc respectuosa amb el medi ambient i altament consumidora de territori.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Sra. Assumpta Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, és necessari i oportú que el nostre grup parlamentari fixi posició i es manifesti sobre la política de transports que durà a terme el Govern de les Illes Balears, especialment per deixar constància, Sra. Consellera, del suport i estaló del nostre grup cap a les polítiques iniciades des de la seva conselleria i amb les importants inversions que està aconseguint.

Tots coincidim en el fet que el transport públic forçosament ha de millorar en benefici dels ciutadans i les ciutadanes de les nostres illes. Com bé diu la Sra. Consellera, s'ha de revisar el pla de transports iniciat la legislatura passada i que encara no està aprovat, perquè és molt important que aquestes illes tinguin definitivament un pla de transports de les Illes Balears així com Déu mana, i donar compliment així a les DOT i, per suposat, al nostre programa electoral. La política del Partit Popular aposta per millorar les connexions viàries, per oferir

una millor i més ràpida connexió entre les diferents poblacions de les nostres illes, totes les poblacions, i així poder potenciar el transport públic per carretera perquè sigui més segur i més ràpid. Així puc aprofitar també aquesta ocasió per felicitar la Sra. Consellera per haver ressuscitat el pla de carreteres amb importants inversions per a totes les Illes.

Estam d'acord també amb la Sra. Consellera en què un altre transport a millorar i que afecta principalment a l'illa de Mallorca és el transport ferroviari. S'ha d'aconseguir que la línia actual funcioni perfectament, soterrant les vies com a prioritat, com vostè bé ha dit, i després obrir noves línies que milloraran les comunicacions entre municipis i faran més lleuger el transport per carretera, ja que hi haurà menys pressió d'automòbils damunt les carreteres. Per tant aconseguir que els trens funcionin amb normalitat i augmentar les freqüències redundarà sense cap dubte en més seguretat i més bones connexions i més bon servei d'autobusos.

Senyores i senyors diputats, el Partit Popular s'ha plantejat la política de transports com un repte de vertader progrés per al futur de les nostres illes. A nosaltres, Sra. Consellera, ens ha quedat molt clar tot el que vostè ha explicat, aquesta millora, i ho ha explicat amb molt claredat, sobre la política de transport del Govern. També ens va quedar molt clar a la seva compareixença de dia 17 davant la Comissió d'Ordenació Territorial, i també ens va quedar molt clar en el discurs del president Matas en el debat sobre l'estat de l'autonomia.

Per acabar, Sra. Consellera, li vull dir que amb el Grup Parlamentari del Partit Popular sempre tindrà uns col·laboradors fidels, uns col·laboradors també vigilants que es compleixi el nostre programa electoral. Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per un temps de cinc minuts l'autor de la rèplica..., hi ha una rèplica de l'autor de la interpellació per un temps de cinc minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera, en primer lloc he de dir que, almanco, m'alegra el seu to. Veig que en el tema del transport podem parlar de política i, per tant, ja era hora de poder parlar de política i no fer befa de qüestions que jo crec que ja ho hem de deixar absolutament a part.

Dit això he de dir que veig que coincidim en el diagnòstic, almanco en una part del diagnòstic que vostè ha plantejat. Vostè veu la importància d'apostar pel transport públic, que hi ha una manca de planificació, que és necessària una millor intermodalitat, etc., etc., i en aquest sentit jo li deman, si vostè creu que això és així, per què no fa més per acabar amb aquesta situació i millorar-la?

Sí, Sra. Consellera, perquè evidentment també m'ha preocupat, i li ho dic parlant de política, m'ha preocupat molt el plantejament que vostè ha fet respecte al transport públic per dues qüestions molt clares i molt concretes. En primer lloc vostè ha dit que el pla director sectorial de transports i, per tant, els consorcis, que vostè veu com a importants, a més perquè ho marca la llei actual, i no entrarem ja en aquestes qüestions sinó que s'ha de fer, entenc pel que vostè ha dit, a no ser que vostè ara em digui una altra cosa, que no es tindrà en compte la feina feta fins ara, que jo crec que era molta, i en aquest sentit, evidentment, i per tant s'haurà de passar tota la legislatura, o almanco una part important de legislatura, per poder tenir el pla director sectorial de transports, diríem almanco fet, per aprovar. Jo crec que això, tenint en compte que sí que han fet tanta via en modificar un pla director sectorial de carreteres que al nostre entendre agreuja i no arregla el problema, i que si no hi ha transport públic difícilment es pot millorar la situació que tenim de densitat de trànsit, etc., llavors evidentment a nosaltres, al nostre grup, ens genera molta preocupació que el pla director sectorial de transports es planteji com un tema a mig termini dins aquesta legislatura. Jo li demanaria que fos valenta, que sé que vostè ho és, sigui valenta i per tant faci'l d'una manera aprofitant part, jo crec que sempre part es pot aprofitar, del que ja està fet perquè hi hagi un pla director sectorial de transport, perquè és necessari, no perquè jo li ho digui ni perquè vostè ho pensi, sinó perquè és necessari per a aquestes illes, perquè ja s'ha dit i s'ha reiterat que en aquest moment no hi ha un pla o no és suficient, tot i que s'ha fet una feina important, no són suficients els sistemes de modalitat o d'intermodalitat que hi ha en aquestes illes, i per tant deixa una part de la població molt important enfora o exclosa d'aquesta aposta que vostès han fet per carreteres. Per tant, li deman que, com dic, no faci una qüestió de "ja ho farem dins aquesta legislatura", sinó que es faci ja.

En segon lloc li he de dir també una qüestió que també ja s'ha esmentat, però no per això la vull deixar de dir. Bé, vegem, ja sé que vostès no creuen massa en la planificació; jo crec que hi ha molta gent que ha estudiat a la universitat i sap perfectament que primer de tot s'ha de planificar, perquè primer s'ha de saber què s'ha de fer i després fer-ho; això és una qüestió de sentit comú. Llavors és necessari que prèviament a aprovacions de plans directors determinats, és a dir, que abans, perdó, de l'aprovació del Pla territorial de Mallorca, de Menorca -que ja està aprovat-, el d'Eivissa, el de les Pitiüses, que quedi clar quin és el pla director sectorial de transports, quins criteris es marquen d'alguna manera a nivell general per saber per on s'ha d'anar, perquè això és un tema molt important, és allà on es marca quina serà l'estructura de connexió entre un lloc i un altre, entre un poble i un altre, etc., no tenc temps i no puc allargar-me, i en aquest sentit, i a més ja veig que el pla de carreteres, com ja li he dit abans, ho inclou perfectament, que abans de fer una modificació del pla director sectorial de carreteres s'ha d'haver aprovat el pla director sectorial de transport.

El tema de transport no és un tema menor, no és un tema només de fer retxes damunt un mapa, el tema de transport va molt més enllà, és precisament cercar totes aquelles possibilitats perquè hi hagi una varietat suficient perquè la gent

pugui utilitzar distintes modalitats de transports. Per tant planifiquin, ho facin bé prèviament i després no facin allò a què ens tenen acostumats, fer plans directors que en realitat l'únic que fan és després pràcticament deixar fora de lloc els plans territorials.

Per altra banda també m'ha preocupat el tema de la manca de pressupost o de finançament. Vostè ha dit que faria coses, unes qüestions concretes que m'agradaria poder-hi entrar, però ha dit que hi havia un problema de finançament. Evidentment jo el que també li vull dir des del nostre grup -ja ho va dir la Sra. Munar, i també ho va dir el president d'aquest govern, el Sr. Matas- és que no es pot fer tot. Jo el que li deman és que reorientin les inversions, i en lloc d'apostar tan clarament per fer autopistes i autovies innecessàries, idò que es faci una tasca de foment del transport públic terrestre que cobrirà necessitats, és a dir, que no hi hagi tant de doblers per fer autovies i per fer autopistes i en canvi n'hi hagi tan pocs per poder fer tren, per poder millorar l'autobús i per poder fer també carrils bicicleta. Llavors jo li deman que reinverteixin aquest pressupost i aquest finançament, perquè si no no farem res, si no farem petites coses, petites anècdotes, però no resoldrem el problema i, el problema, hi és, i el problema és seriós, no és un problema en absolut d'envergadura menor.

Veig també que faran amb el tren el nou corredor d'Inca-Sa Pobla perquè ho diu el seu programa electoral, i soterraran les vies del tren a Palma, això ja ho havíem pogut llegir, però evidentment no veim més impuls del tren, la qual cosa nosaltres, com bé pot entendre, entenem que també és una errada tenint en compte sobretot les dades que jo li he donat, que a més moltes d'elles estan tretes precisament del pla director sectorial de transports, que a més vostè també n'ha tretes, de dades del pla director sectorial de transports, amb la qual cosa veim que és un pla que serveix tant per a vostès com per a nosaltres en referència a dades, i la qual cosa fa que ha augmentat en un percentatge molt important respecte al que són ara els usuaris de tren més autobús. Per tant, si es fomenta més el tren i es fomenta més un autobús, com vostè ha dit també en qualitat, amb una tarifa idònia, amb un horari adequat, la gent l'utilitzarà més, perquè vostè sap perfectament que si hi ha oferta complementària a la utilització del cotxe privat la gent la utilitza, quan veu que evidentment és eficaç. Per tant no inverteixin tant en fer, per exemple, l'autovia Inca-Manacor; destinin aquests doblers a posar més trens que evidentment nosaltres, a més, els donarem tot el suport.

Per altra banda també veim que en transport públic per carreteres hi ha molta feina per fer, també hi ha una feina feta anteriorment, perquè el tema de les concessions crec que és un tema prou important per tenir-lo en compte.

I un altre tema ja per acabar, Sr. President, li he de dir que veig amb una certa... Sí, acabaré. Amb un certa, diríem, no sé si..., no sé exactament quina paraula utilitzar, però el menyspreu que es té cap a un sistema de mobilitat que és la bicicleta, que jo crec que almanco des del nou grup creim i veim a més que és motiu, evidentment, de befa pel Partit Popular, però consider que, tenint en compte que precisament és molt idònia a les nostres illes la utilització de la bicicleta, si hi hagués més

possibilitats de fer-ho amb carrils adequats i sobretot amb un marge de maniobra, estic convençuda que, com a Europa, senyores amb abrics de pell també van en bicicleta. Ho vull dir perquè el tema de la bicicleta crec que és un tema que també s'hauria de tenir en compte...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, vagi acabant.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Ara acab, ara acab, Sr. President. ...i per tant veig que el pla de vials no motoritzats entre altres coses no duran gairebé res a terme, tot i que el Partit Popular va donar suport a una proposició no de llei que es va presentar concretament dia 30 de març del 99, per tant encara governava l'anterior govern, no aquest sinó l'altre, a la qual vostès varen donar suport.

Per tant, i per concloure, evidentment coincidim en algunes coses del diagnòstic, però evidentment el que són després les actuacions que vostès duran a terme creim que falta molt perquè realment el transport públic sigui un element, una assignatura que realment es pugui ja d'una vegada per totes aprovar. Nosaltres li demanam, i li ho torn a repetir, valentia, Sra. Consellera, perquè el transport públic és apostar per un transport per a tots, per un transport més ecològic, per un transport més econòmic i, sobretot, per un transport que millorarà la mobilitat d'aquestes illes. Per tant, l'encoratjam i sàpiga que des del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds ens tindrà darrere si aposta per això. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per a la contrarèplica té la paraula l'Hble. Consellera Sra. Cabrer.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, senyors diputats, jo els he de dir una cosa sincerament: duim tres mesos en el govern. Jo crec que en aquests tres mesos hem demostrat que volem fer feina, tenim les idees clares, hem marcat els objectius i en molts de casos ja fins i tot es veuen els resultats. Però, clar, que parlin a aquesta consellera dels plans territorials insulars d'Eivissa, que va incomplir el termini i hem hagut de modificar les Directrius d'Ordenació del territori perquè estaven fora de termini i les moratòries aixecades...

(Petit aldarull)

Que em parlin del pla territorial de Mallorca, que hem hagut també en previsió de modificar les DOT i afegir un any més per si no estigués el març, que esperem que sí, perquè crec que aquesta és la intenció dels plenaris del consell insular, però que em parlin del fet que el pla de transport no està aprovat i que jo tardaré... Sra. Consellera, Sra. Diputada, el que necessiti per estudiar el pla. El cert és que intentaré no tardar quatre anys

com vostès, que encara no està aprovat. Aquesta és la situació. Que hi ha una feina feta?, sí, però no hi ha ni l'aprovació inicial del pla de transports, ni l'aprovació inicial. Per tant jo demanaria que crec que en aquesta intervenció explicar quins són els objectius que té aquesta conselleria en matèria de transport públic, però demanaria un poc de termini perquè tenim quatre anys per davant. Tranquils que podem parlar i molt del tema de transport públic que, a més, creim prioritari.

I a part no coincideixen vostès, perquè em diu la representant del PSM que primer és el pla territorial i després és el pla de transport i vostè diu que al revés, que primer és el pla de transport i després és el pla territorial. Jo no sé què és el primer de tot, és important i no hi ha res aprovat, això sí que ho tenc clar.

El parlen del pla de carreteres perquè és la seva obsessió. Nosaltres no hem aprovat ara al consell insular un pla de carreteres. S'ha fet una modificació del pla de carreteres com vostès varen fer l'any 2001. I què?, i no hi havia pla de transport, tampoc, ni pla territorial, i es va fer una modificació del pla de carreteres l'any 2001, el Consell de Govern on vostè era. I què?, i no hi havia pla, i nosaltres hem fet el mateix. El Pla de carreteres es va aprovar tot l'any 98 i s'han fet dues modificacions puntuals, una que varen fer vostès sense tenir pla territorial ni pla de transports, i una altra que està en tramitació en aquest moment. Per tant no intentin dir si feim o no feim si vostès varen fer exactament el mateix que s'està fent en aquest moment.

Vostès estan obsessionats amb les carreteres i els he de dir una cosa: invertir en carreteres és invertir en transport públic, que quedi clar; invertir en carreteres és invertir en transport públic, perquè els autobusos van per les carreteres, perquè...

(Remor de veus)

No, no, no, vostè sap que en el pla de transports... No, si volen...

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

Si volen parlar seriosament de transport parlem seriosament, i si no, no parlem seriosament. En el pla de transports que estava pre-redactat es parla precisament, quan parla del transport regular, diu que a Mallorca, per una longitud mitjana de 26,6 quilòmetres, un autobús té una velocitat mitja de 24,8 quilòmetres per hora i que, en canvi, a Menorca i a Eivissa i Formentera, amb una longitud mitjana de 13 quilòmetres a Menorca i 11 a Eivissa, hi ha una velocitat mitjana de 31,5 quilòmetres d'un autobús i 30,4 quilòmetres per hora per autobús, i diu el pla: "Crida l'atenció el fet que la menor velocitat comercial mitjana s'obtingui a Mallorca, malgrat comptar amb distàncies majors i recorreguts interurbans més extensos que haurien de proporcionar major velocitat comercial que a Menorca i a Eivissa i Formentera". Aquesta dada indica els problemes de congestió que afecten aquesta illa, per tant, una millora del transport per carretera i de les nostres carreteres és una aposta perquè millori també el transport públic per carretera, perquè no només hi ha transport ferroviari, i no

podem posar a tots els indrets transport ferroviari, hi ha també un trànsit que es fa, precisament, amb el transport públic regular per carretera. I amb aquesta situació millorarà moltíssim aquesta velocitat mitjana comercial que està curiosament molt baixa a Mallorca, tenint més longitud del que hi ha, per exemple, a Menorca i a Eivissa i Formentera. I per tant, ja dic, invertir en carreteres és invertir també en transport públic.

Que me diguin que no s'ha fet res en transport públic, jo, realment, tenim una declaració de servei públic de transport aeri a punt d'aprovar-se i tenim un pla urgent d'inversions en matèria de SFM aprovat l'agost, en el consell d'administració, i que ja s'han firmat contractes i que ja s'ha començat a fer feina per 67 milions d'euros. I no vull aquí criticar com vàrem trobar el tren de Manacor o no, he dit que posarem el servei llançadores però nosaltres volem posar el servei llançadores quan realment el tren funcioni bé, perquè el que ens ocorre és que precisament els retards que afecten tota la línia desincentiven l'ús del bus llançadora de la comarca del Raiguer. Per tant, crec que ho farem, no es preocupin perquè és un objectiu, i li he dit, el que passa és que duim tres mesos i hem fet el que hem pogut i creim que en el transport ferroviari doncs hem fet passes importants; a la vegada que jo he parlat aquí del soterrament de les vies del tren a Palma, perquè crec que és un tema molt important i creim que tots els partits polítics en aquest tema haurien de parlar i hauríem de veure si estam d'acord o no, perquè és una inversió llarga, cara, tendré aquesta planificació i demanaré una compareixença en aquesta Parlament per explicar-ho, però hem de ser conscients de les limitacions transitòries que tindrà el transport ferroviari durant el temps que durin les obres. I jo crec que tots els partits polítics en aquests temes que són importants, que afecten la nostra ciutat i que crec que hi ha acord, hauríem de parlar i parlarem quan tengui, esper abans de Nadal poder-ho tenir, i que puguem parlar del soterrament de les vies del tren a Palma.

Dir, bàsicament, ja per acabar, i me demana que aprovi el pla. Aprovarem el pla, crec que s'ha de fer la llei de consorcis insulars, estam revisant el pla, l'aprovarem, no se preocupi; procurarem no estar quatre anys. Farem la llei de consorcis, li he dit el que faríem en matèria de transport ferroviari i en matèria de transport terrestre.

Respecte del vial no motoritzat o de la bicicleta, li he de dir que discrepam, efectivament. Crec que, clar, els meus diputats se'n reien quan vostè parlava de la bicicleta, perquè vostè no és, precisament, l'exemple de la bicicleta, de la senyora amb l'abric no va ser vostè, i no és que li vulgui retreure, però va comprar bicicletes, va fer el que va fer i després no venia amb l'abric de pell o el que diguin amb la bicicleta al Parlament, i per això se'n reien els diputats, no perquè ens riguem de les bicicletes. Li repetesc que la bicicleta no és un transport públic, és transport privat, que quedi clar, perquè si no ens farem un embull, anar en bicicleta és anar amb un transport privat, no públic.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Ja acab, Sr. President. Li he dit també que a la Universitat farem el carril bici, acabarem el carril bici del tram a la Universitat, encara que m'agradaria veure, perquè no he vist mai cap bicicleta que anàs pel tram que es va fer. Però bé, ho farem perquè creim que la Universitat l'ha de tenir, però no farem el pla de vials no motoritzats, que part, partits que abans estaven al pacte de progrés no ho comparteixen, perquè me consta d'altres institucions que estan governant que no volen que s'aprovi aquest pla de vials no motoritzats a les nostres illes.

Ja li dic, Sra. Diputada, procuraré ser seriosa, procuraré desenvolupar aquesta política de transport públic que he anunciat i esperam tenir el suport dels partits polítics a aquesta política de transport públic.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament, es passa al tercer punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i votació de dues proposicions no de llei.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 2107/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a creació de zones educatives d'atenció preferent.

En primer lloc, passarem al debat i votació de la Proposició no de llei registre general d'entrada 2107/03, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a creació de zones educatives d'atenció preferent, a la qual s'hi ha presentat l'esmena de substitució registre general d'entrada 2803/03 i l'esmena de modificació registre general d'entrada 2804/03 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té, per tant, la paraula, pel grup proponent, la diputada Sra. Aina Calvo.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. L'objectiu d'aquesta proposició no de llei és identificar àrees amb una especial problemàtica socioeducativa, vinculada a l'exclusió social i al fenomen de la immigració i dotar, tant la comunitat en general, com els centres educatius inclosos, dels recursos necessaris per fer front a aquesta problemàtica. Presentam, doncs, una mesura de caràcter compensatori i de discriminació positiva de centres educatius.

Quines són les raons que ens porten a realitzar aquesta proposta? Resulta pràcticament impossible donar compte de la complexitat de la nostra realitat socioeducativa a una intervenció amb un límit de temps reduït com és aquesta, no obstant això intentaré accentuar tres qüestions que al nostre parer justifiquen o, millor dit, ens condueixen a plantejar aquesta proposta. La primera està relacionada amb l'aparició de

guetos socials i guetos escolars. La segona té a veure amb l'arribada de nous vinguts a les aules i amb l'exclusió social que afecta un nombre importantíssim de persones a la nostra comunitat. I la tercera qüestió se centra a la detecció d'una despreocupació bastant generalitzada cap a la dimensió social de l'activitat educativa.

Tornant a la primera d'elles, tenim cap a un sistema educatiu que tolera, amb una facilitat preocupant, la creació de guetos socials, de guetos escolars, segurament perquè els valors imperants de la nostra societat també ens fan tornar esgarriofosament tolerants aquestes situacions. En algunes aules es comencen a constatar problemes de dimensions més socials que no de caire educatiu en un sentit estricte: dificultats per respectar els valors de la convivència i derivacions en problemes de disciplina, desmotivació i desinterès general cap a qualsevol proposta d'aprenentatge; dificultats de comunicació amb l'alumnat i amb les seves famílies, etcètera. Problemes que desemboquen en molts casos en la indefensió d'un professorat cada vegada més incapaç de respondre les situacions que se li plantegen a l'aula.

I que ningú s'enganyi, això no és conseqüència de la LOGSE, de l'anterior Llei d'educació, per a alguns la causa de la majoria dels mals educatius d'aquest país. Una lectura acurada de la realitat educativa actual no pot partir d'una visió reduccionista com aquesta, el que passa a les aules en general i a algunes aules en particular està relacionat amb una manca d'inversions per poder fer realitat un projecte educatiu que es fonamenti en la igualtat, i efectivament és així. Però també és conseqüència de molts altres factors interrelacionats, dels canvis a l'estructura familiar, del canvi de valors que s'ha produït dins la nostra societat, del fet que l'individualisme imperi per damunt de la perspectiva global, de la defensa de les llibertats individuals per damunt de les llibertats col·lectives, i així, un llarg etcètera.

Els problemes que afecten aquests centres són complexos i diversos, ara bé, tenim un indicador clar que la situació reclama actuacions. Hi ha centres que provoquen el rebuig de moltes famílies a l'hora de triar. Consideram que si aquests problemes no són abordats a temps ens passaran factura a tots, perquè el que succeeix a una aula és el reflex del que passa a la nostra comunitat, al carrer, a la nostra vida quotidiana, i també és l'anunci del que passarà en un futur no massa llunyà. No ens podem permetre el luxe de construir una societat amb ciutadans i ciutadanes incapaços de convida democràticament, amb una extraordinària capacitat de tolerància cap a la violència, amb mancances notòries d'educació cívica, sentenciats, des de la seva escolarització bàsica a incrementar les borses dels col·lectius de risc social. I quan dic que no ens ho podem permetre, no ho faig únicament pensant en la necessitat de trobar fórmules d'atenció als més febles, ho faig des de la convicció que necessitam abordar-ho per al bé de tothom. No oblidem que els problemes que no solucionem a les aules demà els trobarem al carrer.

La segona qüestió té a veure amb l'arribada de nous vinguts a les aules i amb l'exclusió social que afecta un nombre important de persones a la nostra comunitat. Aspectes com la

precarietat laboral o la manca de productivitat detectats a informes diversos sobre el nostre mercat laboral en són indicatius. Aquests dos fenòmens representen nous desafiaments educatius d'atenció prioritària si volem una educació de qualitat. No fa gaire que el conseller d'Educació facilitava algunes dades d'escolarització del present curs escolar, tot i accentuant l'importantíssim increment del nombre d'alumnes procedents d'altres països. És inqüestionable que la política educativa ha d'atendre els problemes urgents, però això no hauria d'impedir veure i fer front als problemes importants. L'escolarització de l'alumnat nouvingut i la posada en marxa de programes d'immersió lingüística en són una urgència. Un aspecte com la generalització d'una educació de qualitat per a tothom, que garanteixi la igualtat d'oportunitats a tota l'oferta educativa dels centres educatius sostinguts amb fons públics, essent de difícil compliment a curt termini, és el gran repte.

La tercera qüestió, com assenyalava abans, se centra en l'observació d'una despreocupació generalitzada cap a la dimensió social de l'activitat educativa. En els debats educatius que s'impulsen des de les instàncies de poder actuals, ocupa tota l'atenció el discurs de la qualitat, fent ombra als plantejaments d'equitat que haurien de regir a qualsevol sistema educatiu, i especialment a l'ensenyament obligatori. Un discurs que ha aconseguit fer-se espai en les famílies i enmig de la confusió ens hem oblidat que l'ensenyament obligatori en un sistema educatiu pretén, per damunt de tot, formar bons ciutadans i ciutadanes capaços de conèixer democràticament. A més a més, comencen a ser molts els indicis que correm el perill de reduir el poc marge que queda a l'equitat a una igualtat d'oportunitats descafeïnada, on l'escolarització dels més febles ja sigui suficient en si mateixa. Una visió, des del nostre punt de vista inadmissible.

En aquest context, entenem que una xarxa educativa sostinguda amb fons públics, ha de marcar-se com a prioritat de màxima urgència la posada en marxa d'actuacions que evitin la creació de guetos educatius. Consideram que la dotació i el manteniment de les infraestructures necessàries han d'anar acompanyats de polítiques de discriminació positiva a favor d'aquells centres que han de fer front de forma més directa als nous reptes. El que volem amb aquesta proposta és establir un marc que garanteixi les condicions més favorables d'escolarització per a tots, també per als més febles. Volem garantir la igualtat d'oportunitats plana, amb mesures de discriminació positiva de centres educatius. Volem una escola de qualitat per a tothom i evitar al màxim un sistema educatiu dual, amb centres de primera i centres de segona i condemnar els públics a ser de segona. Volem establir mecanismes eficients per fer front als reptes de la immigració i de l'exclusió social.

Som partidaris de polítiques preventives com aquesta, que ens permetin evitar-ne d'altres de palliatives. Les zones educatives d'atenció preferent compten amb una tradició valuosa a països veïnats, com és el cas de França, i a altres comunitats autònomes, com Canàries, Andalusia i Catalunya. La zonificació té un caràcter temporal i flexible, podria dir-se, si em permeten l'expressió, que es tracta d'una mesura amb vocació suïcida. El millor indicador del seu èxit és la seva desaparició, senyal que la problemàtica ha minvat o, en el millor

dels casos, ha desaparegut. Per a la seva implantació creim que cal una coordinació entre les administracions implicades, diferents conselleries, com a mínim aquelles que s'ocupin de les polítiques socials i aquelles que ho facin de les polítiques educatives i administracions locals, especialment els ajuntaments que, sens dubte, tenen molt a dir i a fer en aquest tipus d'actuacions. Les mesures a posar en marxa han d'estar adaptades al context de cada zona d'atenció preferent identificada, per això és molt important que la posada en marxa d'aquesta mesura vagi precedida d'un bon diagnòstic de la situació, que compti amb la participació de les instàncies implicades, especialment, com deia, dels ajuntaments.

Per això proposam, en primer lloc, identificar les àrees amb una major problemàtica socioeducativa per a continuació establir els criteris per a la creació i consegüent dotació de les zones educatives d'atenció preferent. Uns criteris que han de fugir de les idees preconcebudes a l'hora de zonificar, ja que es podria donar el cas que determinats centres, ubicats a zones d'elevada exclusió social, no fossin, precisament, les que més rebuig provoquen, sinó tot el contrari. L'adaptació de les mesures a les característiques de cada zona permetria redistribuir els recursos en funció de necessitats particulars. De fet, cal remarcar que la nostra proposta parla de zona i no únicament de centres d'atenció preferent. Entenem que la dimensió social de la tasca educativa i de la pròpia problemàtica que afecta determinats centres educatius, requereix d'una visió més àmplia i oberta a la comunitat. Així, en parlar de redistribuir o de dotar de recursos, no sempre s'estarà fent referència a la dotació de més mestres o professionals del sector educatiu formal, de fet l'esforç produït en els darrers anys ens col·loca en una situació optimista. Es podrà optar per multitud d'opcions en funció de la situació, totes elles combinables, com per exemple incrementar la formació d'aquests professionals per fer front a la problemàtica específica de la seva zona; intensificar les mesures de coordinació amb els serveis socials de la comunitat o, fins i tot, reforçar i complementar possibles actuacions que ja estiguin en funcionament o es pensi posar en marxa des dels propis agents socials de la comunitat.

I ja per acabar, creim que és un bon moment per plantejar una proposta d'aquestes característiques, ja que coincideix amb la revisió del mapa escolar de les Illes Balears. A més a més, ens trobam a principi de legislatura i, en cas d'acceptar-se la proposta, es disposaria de temps suficient per a la seva posada en marxa i el seu posterior seguiment i avaluació. Pensam que la qualitat de l'ensenyament dels nostres infants i dels nostres joves així s'ho mereix, però no de forma exclusiva; el professorat que ha de fer front a aquestes situacions de manera diària, també.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat l'esmena de substitució registre general d'entrada 2803/03 i l'esmena de modificació registre nombre 2804/03. Per defensar les esmenes té la paraula

la diputada Hble. Sra. Joana Mascaró, per un temps de 10 minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President, membres del Govern, senyores diputades, senyors diputats. Des del PSM-Entesa Nacionalista entenem aquesta proposta i compartim la filosofia d'aquesta proposició no de llei que ha presentat el Grup Socialista. Compartim també que els centres educatius ubicats a zones desfavorides han de tenir un tractament adequat i diferenciat, però hem volgut fer unes consideracions que argumentaré i que argumenten també les esmenes presentades.

Tots som conscients que a moltes poblacions hi ha zones urbanísticament més degradades que, per les seves característiques, fan que els habitatges siguin més econòmics i això provoca que s'hi concentrin famílies i col·lectius amb un nivell socioeconòmic baix, i en ocasions molt baix, amb el conseqüent perill de formació de guetos. Per això, la Llei de qualitat recull aquell principi de qualitat que diu que la capacitat del sistema educatiu ha d'actuar com a element compensador de les desigualtats personals i socials. Però aquest principi de qualitat ja el va establir la LOGSE, per tant no és un principi nou dins l'educació. La compensació de les desigualtats no és nou ni a la legislació, ni a l'educació, ni als centres educatius. I aquests darrers quatre anys, el conseller Pons i el seu equip van posar en marxa moltes iniciatives de caràcter compensador i de prevenció de desigualtats que desitjaríem, Sr. Conseller actual, que tenguessin continuïtat. Perquè si el sistema educatiu, com així ho marca la llei, ha d'actuar de compensador de les desigualtats personals i socials, és ben evident que l'administració educativa ha de tenir ben identificades les zones on existeixen desigualtats. Per això estam d'acord a identificar les àrees amb una major problemàtica socieducativa.

Ara bé, des del PSM, tot i que defensam la identificació d'aquestes zones i la posada en marxa de totes les iniciatives necessàries per fer efectiu el dret a l'educació i a la igualtat d'oportunitats, ens preocuparia que aquesta creació de zones educatives d'atenció preferent significàs el contrari del que realment pensam que volen vostès amb aquesta proposició no de llei. Crear zones d'atenció educativa podria significar posar una etiqueta a certs centres i provocar l'efecte contrari del desitjat, que, per molts recursos que hi posàs l'administració, per moltes mesures que prenguéss la conselleria i per molt bona tasca que dugués a terme el personal, podria passar que tenir aquest nom a la zona les famílies rebutjassin dur-hi els seus fills, i llavors sí que tendríem guetos. Per això hi hem presentat una esmena de modificació.

Des del PSM creim que s'han de dur a terme actuacions globals a cada un dels centres d'acord amb les seves necessitats i particularitats, amb un enfocament positiu, que es valori la capacitat dels professionals que treballen en aquestes zones i la potencialitat de l'alumnat, en aquestes zones més que a cap el que més necessiten és ser estimulats positivament, amb expectatives d'èxit. Els centres ubicats a zones que requereixin d'una atenció preferent necessiten equips educatius multidisciplinars que els ajudin a dur endavant el seu projecte

educatiu, unes ràtios per a alumnes més baixes i més suport per a alumnes i per als tutors. Necessiten continuïtat i increment de moltes mesures que dissenyà i inicià l'anterior equip de la conselleria. Procurar una distribució adequada d'alumnat, amb una política d'escolarització que eviti la possible formació de guetos, una dotació suficient de professorat, assessorament per part de l'administració a l'equip directiu a l'equip de mestres, formació per atendre la diversitat, dotació econòmica per a l'adquisició de material; que l'administració escolti l'equip directiu i el professorat per cercar les solucions entre tots, ja que poden ser diferents a cada centre perquè hi intervenen moltes variables; un gran esment i cura de les infraestructures del centre: edifici, neteja, patis, jardins, l'escola no és l'edifici per l'edifici, però l'edifici és la primera cosa que es veu i el seu estat pot predisposar a unes actituds o a unes altres. També necessiten suport les associacions de pares i mares i suport les famílies dels alumnes d'aquests centres.

Tot això se'ls ha d'oferir una vegada identificada la necessitat. Però també es necessita coordinació, coordinació amb els serveis socials, amb els ajuntaments, amb les associacions existents a la zona i amb les altres conselleries implicades en àrees relacionades amb el benestar social i la qualitat de vida dels ciutadans. Per compensar les desigualtats personals i socials dels infants és imprescindible atendre les necessitats de les seves famílies i per a això, evidentment, es necessita dotació pressupostària. L'educació és cara i educar la diversitat encara ho és més, però la millor inversió de futur que pot fer un govern és invertir en educació i en prevenció de desigualtats.

Per això, donam suport a aquesta proposició no de llei que ara debatem i és per això que hi hem presentat esmenes, per contribuir entre tots a fer una realitat el principi de compensació de les desigualtats personals i socials. Des del PSM estam d'acord a identificar les àrees amb una major problemàtica socieducativa. Consideram que s'ha d'actuar ràpidament a comprovar les necessitats. És precís cercar la col·laboració de les altres conselleries, administracions i entitats per poder treballar conjuntament en la prevenció i en l'abordatge de les desigualtats. I consideram que el Govern ha de preveure una partida pressupostària específica per fer front a aquestes necessitats.

Esperam que el grup proponent d'aquesta proposició no de llei accepti les esmenes presentades. Pensam que no canvien gens la filosofia ni els objectius que persegueixen amb el seu text original i esperam que tots els grups de la cambra participin de la mateixa preocupació per aquesta problemàtica, i que entre tots facem possible la màxima d'un gran pedagog italià, que es faci realitat a les nostres illes, que deia: invertir en els infants és invertir en un futur millor. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Ara podran intervenir els grups que no hagin presentat esmenes, per un espai de 10 minuts, i pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Socialista parteix de la base que existeixen centres educatius que, o per la seva ubicació o pel seu entorn social, presenten especials dificultats a l'hora de donar resposta efectiva als grans reptes, i cit paraules de la proposició, que es plantegen en el tema educatiu: fer front als problemes familiars, a les dificultats socials i econòmiques i especialment fer front als grans processos migratoris que patim a la nostra comunitat. No és un tema nou, és un tema del qual pareix que no es vol parlar, però que és un tema que afecta i afecta molt i afectarà més de futur les nostres illes.

Per això, diu la seva proposició que seria necessari crear unes zones educatives d'atenció preferent per evitar desequilibris i el rebuig dels pares cap a determinats centres, a la vegada que s'actua afavorint la consecució dels reptes comentats, evitant la creació de guetos. Des d'Unió Mallorca ens demanam, i en això compartim l'opinió expressada per la portaveu del Grup PSM, que és molt possible que precisament establint aquesta divisió, per zones d'atenció preferent, s'ajudi a consolidar allò que es vol evitar, és a dir, la creació de guetos. Ens preocupa que es marquin per part del sistema educatiu zones que, amb l'excusa de tenir una atenció preferent, no s'acabin convertint en guetos als quals els pares no hi vulguin dur els seus fills, precisament per això, perquè siguin espais especials que s'acabin convertint en guetos, com a passat a altres centres d'altres països europeus.

Des d'Unió Mallorca estam completament d'acord amb la necessitat de millorar els recursos disponibles pel que fa al sistema educatiu, tant per a aquests casos concrets com en general, reforçant tant els mitjans humans com materials. Ja ho vàrem dir quan es va fer el procés negociador de les transferències en matèria d'educació o d'ensenyament, calen més doblers, més recursos per poder-hi dedicar. I durant els anys que el seu partit ha tengut la responsabilitat de govern ha comptat amb el nostre suport per treure uns importants pressuposts destinats a aquesta finalitat. El tema de l'ensenyament mai no s'ha posat en qüestió per part del nostre grup.

El fons de la qüestió, Sra. Diputada, és encertat, però no pensam el mateix del mecanisme corrector proposat, ni tampoc podem estar d'acord amb el termini que vostè exigeix o proposa a la seva proposició no de llei. Efectivament, entenem que aquesta és una proposició no de llei que presenta el PSOE, però hem de recordar que el PSM, soci del pacte, va gestionar la Conselleria d'Educació al llarg dels darrers quatre anys, i no va escometre aquesta idea. No podem acceptar ara en aquest moment aquestes presses, aquests terminis tan peremptoris per executar el que durant quatre anys no es va fer. Nosaltres, amb un esperit absolutament constructiu, li proposam que si modificàs els terminis de la seva proposició no de llei, nosaltres, des d'Unió Mallorca, estariem disposats a donar-li suport. I les propostes de modificació que nosaltres li faríem serien les següents: al primer punt, s'hauria de suprimir el darrer apartat, és a dir, el que fixa el termini en què s'hauria de realitzar aquest estudi. Pensam que som al començament d'una legislatura i que és el Govern qui ha de fixar aquests terminis, i

més quan el president i la portaveu d'Unió Mallorca així ho varen manifestar en el discurs del debat de la comunitat, en aquesta mateixa cambra, que proposam que hi hagi un gran pacte en matèria educativa, un gran pacte que no es pot fonamentar en propostes fetes d'un grup o d'un altre, sinó un gran pacte que signifiqui parlar-ne tots de quines són les solucions i proposar un gran pacte que, nosaltres, des d'Unió Mallorca, pensam que hauria de liderar el conseller d'Educació.

En el segon punt, acceptariem la seva redacció, sempre i quan se suprimeix el període màxim de tres mesos i el termini de finalització marcàs "abans de finalitzar el desembre del 2004".

Al tercer apartat li podríem donar suport tal i com està. I al quart, sempre i quan el termini sigui "durant el segon trimestre de l'any 2004", per aplicar al curs escolar 2004-2005.

Pel que fa referència a les esmenes presentades pel PSM, des d'Unió Mallorca estariem disposats a donar-los suport, sempre i quan, el termini, com ja he dit, es canviàs a desembre del 2004 a l'esmena 2803. I podríem acceptar que en lloc de tractar de zones educatives es tractàs de zones educatives identificades.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Maria López Oleo.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats i consellers, estam davant una proposta, una proposició no de llei que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista d'acord amb el que preveu l'article 163 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears. El títol de la dita proposta és "creació de zones educatives d'atenció preferent".

Abans de començar he de fer dues puntualitzacions. Per una banda quan el PSOE, la Sra. Aina..., no me'n record, perdó, parlava del tema dels guetos socials no sé si és a conseqüència de la LOGSE, Sra. Aina, però no crec que sigui conseqüència de la Llei de qualitat. I per altra té raó quan diu que els problemes..., ho ha dit, té raó quan diu que els problemes, si no s'arreglen a les aules, els tendrem al carrer. Però bé, anem a la proposta.

En primer lloc voldria dir que en aquesta proposició el PSM ha presentat dues esmenes que ens semblen correctes en temes generals, ja que perfilen i ajuden a concretar un poc més la proposta, però per posar un exemple la substitució de la paraula "criteris" per "mesures" i d'altres que precisen més l'objectiu de la iniciativa parlamentària. No m'estendré massa més en argumentar-ho, ja que aquesta tasca pertoca al Grup Nacionalista, però vagi per endavant la nostra opinió al respecte: en tot cas ha de ser el Grup Parlamentari Socialista

que fa la proposta el que ha de dir la seva sobre les esmenes que han presentat.

Tornant al tema principal de la meua intervenció els he de dir que el Grup Popular creu que identificar àrees amb una major problemàtica socioeducativa suposa evidenciar una zona concreta, remarcar-la, amb la qual cosa queda la dita zona de relleu, marcada, valgui la redundància, amb el que açò suposa de discriminació i perjudici per a la barriada. Açò pot implicar un cert malestar. Estam d'acord també amb Unió Mallorquina, no ens havíem posat d'acord abans però veim que sí, que hi estam d'acord. Ho veim així. Açò pot implicar un cert malestar, una taca que creim contraproduent de qualsevol forma, i vagi per dit que no serà el Grup Popular que ho vulgui implantar d'aquesta forma que presenta el PSOE. A més, vostès, senyores i senyors del PSOE, que no vulguin crear guetos, nosaltres creim que d'aquesta forma en crearien. Açò sí, el Grup Popular és sensible a les problemàtiques ocasionades pels canvis que s'han produït els darrers anys, encara que l'oposició s'encarregui contínuament de dir el contrari.

Bé, com deia, el Grup Popular el que intenta i vol fer és evitar els problemes mitjançant polítiques compensatòries. Açò faria referència al primer punt de la proposta, i per aclarir la visió que en tenim, per tant, crec que ha de quedar clar que no veim correcte aquest primer apartat, no som partidaris de la identificació d'àrees en el sentit que vostès presenten.

Quant als altres punts de la proposta, creim que el que s'ha de fer, i ho farem, ho donin per segur, és establir més canals de comunicació entre la comunitat educativa i l'Administració per tal de detectar les necessitats pròpies de cada centre i tenir en tot moment un coneixement real i immediat de les seves necessitats, problemes i possibles solucions. Hem de tenir en compte que el problema de la immigració és més complicat a vegades del que sembla, i no tan sols afecta la Conselleria d'Educació o a altres conselleries, sinó que també creim que afecta o pot afectar altres administracions, organismes o institucions. Estam realment davant un tema transversal que afecta moltes administracions, entitats i organismes, i l'Administració de la comunitat autònoma no vol ni pot afrontar aquest repte tota sola. Volem la implicació de tots els agents necessaris; en açò estariem d'acord amb el PSM, que tots junts ho podríem fer.

És per açò que, tot i que no podem votar a favor pel que li he explicat, sí voldríem consensuar mesures, així com va deixar clar el president Sr. Matas en el discurs de l'estat d'autonomia o, fins i tot, polítiques socioeducatives de cara al futur. El que no es pot pretendre és que el que vostès en quatre anys no han fet per les raons que siguin, ara ens vulguin marcar un calendari tot just a tres mesos vista que el nou govern hagi aterrat quan, a més a més, el pressupost està quasi exhaurit.

En definitiva, no donarem suport a la seva proposta per totes les raons que els he exposat. Moltes gràcies.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

I concloues aquestes intervencions i d'acord amb l'article 165.2, si s'han presentat esmenes el president, a proposta del grup proponent, podrà suspendre la sessió per un temps de deu minuts.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

No importa. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el grup proponent per acceptar o rebutjar les esmenes, així com per contradiccions si hagués estat contradit.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc vull agrair el suport del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a aquesta proposta, i també vull aclarir que acceptam l'esmena de modificació que presenten, la número 2804, on inclouríem en la nomenclatura de la proposta la paraula "identificades", i per tant passariem a parlar de zones educatives identificades d'atenció preferent, perquè entenem que efectivament així queda més clara la filosofia d'aquesta proposta.

Pel que fa a l'esmena de substitució presentada pel mateix grup parlamentari, m'agradaria, si se m'accepta, presentar una transacció. La proposta de substitució del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista fa referència a substituir "el plantejament de criteris per a la creació i conseqüent dotació de zones educatives" per "mesures per a la dotació adequada de zones educatives", cosa que nosaltres acceptam, però m'agradaria -aquest és el contingut de la transacció- tornar a introduir-hi al principi la paraula "criteris", "criteris i mesures". I m'explicaré. En la proposta de desenvolupament d'aquesta actuació, si vostès ho veuen a la proposta escrita, hi ha un ordre seqüencial, després comentaré algunes coses sobre la seqüència temporal, però hi ha un ordre seqüencial d'accions que inclou després d'una primera fase d'identificació la necessitat d'establiment de criteris que ens permetin o permetessin donar prioritat a un tipus d'actuacions o a unes altres, i crec que d'aquesta manera, que no és incompatible amb el que plantejava el PSM, quedaria més completa, si els sembla bé, l'esmena i, per tant, el text final.

Respecte del plantejament que s'ha fet també des del Grup Parlamentari UM també vull agrair el suport a la filosofia i al plantejament de la qüestió. És vera, i això també afecta les propostes que s'han plantejat o les qüestions que s'han plantejat des del Grup Parlamentari del Partit Popular, és cert que quan un ha d'identificar uns problemes que no ens agraden a ningú, que afecten gairebé totes les famílies de la comunitat autònoma, uns problemes que tenim al carrer, que formen part del gran debat sobre la tria, la lliure elecció de centre, que formen part de la limitació dels pares i de les mares, del debat i del dilema que tenen a l'hora de triar l'educació, el

millor bé per als seus fills i les seves filles, efectivament preocupa que una zonificació pugui desembocar en la consolidació d'un gueto social. Però jo crec que l'errada o la diferència entre plantejaments està en el punt de partida. Per a nosaltres la constatació dels guetos, l'existència dels guetos és evident, i és evident no només per al Grup Parlamentari Socialista, és evident per a totes les famílies de les Illes Balears, i és evident per a totes les famílies quan trien el centre al qual han de dur el seu fill i el dilema que això planteja i que vostès, especialment des del Grup Parlamentari Popular, s'utilitza com a bandera en el nom de la lliure elecció de centre, la capacitat de llibertat de tria, efectivament, però aquesta llibertat d'elecció ve molt condicionada per l'objecte de l'acció, per la possibilitat d'igualtat en l'elecció dels diferents centres.

Per tant és vera que la preocupació existeix, però creim que és molt més efectiu identificar la zona, per tant reconèixer el problema, analitzar-lo, diagnosticar-lo i plantejar mesures acurades, que ho he dit durant l'exposició. El que pretenen o a allò a què aspiren és a desaparèixer; la nostra pretensió en la creació d'aquesta zonificació és aconseguir igualar els centres, per tant mesura compensatòria, aconseguir-ho amb una sobredotació o redistribució de recursos, per tant mesura de discriminació positiva, amb un únic objectiu: llevar la zonificació. Aquesta és la idea central.

Respecte dels terminis que vostès plantegen, efectivament, són terminis molt acurats i accept totalment l'esmena quant al canvi de temporalitat. M'agradaria que aquests terminis que vostès proposen també haguessin pogut ser proposats des del Govern si s'hagués acceptat aquesta proposta, però no és el cas.

Finalment, i crec que em reiteraré en el plantejament que he fet, sobre el plantejament que ha fet el Grup Parlamentari Popular vull insistir novament en què, els guetos, no els crea ni la LOGSE ni, per suposat, una llei de qualitat. Per ventura m'he expressat malament quan he parlat. El que crec és que l'existència del gueto és una evidència, és un fet constatable. La zonificació és una mesura -insistesc- de compensació per poder tendir a desaparèixer. Crec que l'existència del gueto, crec que els pares i les mares d'aquesta comunitat autònoma sabrien identificar clarament centres amb una problemàtica socioeducativa que posa en perill en alguns casos la convivència a l'aula, la disciplina a l'aula i una bona formació o una formació de qualitat, i crec sincerament que dir que no a aquesta proposta és donar l'esquena al professorat que ha de fer front a aquesta situació de manera diària.

Crec sincerament que el que hem fet aquí ha estat cridar la situació sobre una situació sobre la qual crec que tots tenim l'obligació d'actuar, i a més a més existeixen ja dades al servei d'aquesta zonificació. Els record que l'any 97 Sa Nostra va atorgar un premi d'investigació a un estudi centrat, sobre l'espai social de l'exclusió social a les Balears, una proposta d'àrees d'atenció preferent, any 1997, editat per la mateixa entitat Sa Nostra l'any 2001, on es troba una molt bona caracterització de diferents tipus de zones que crec que seria un bon fonament per al plantejament d'aquesta mesura.

Gràcies.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Entenem que el Partit Socialista ha acceptat les esmenes i, per tant, procedirem a la votació.

EL SR. NADAL I BUADES:

Perdó, perdó, quines esmenes?, les esmenes del PSM o també les proposades que s'han fet des d'Unió Mallorquina? Només ho volem saber a efectes de votació, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

El Partit Socialista té la paraula.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, Sr. President. Serien les dues..., o les tres esmenes; per un costat les esmenes que ha plantejat el PSM i d'altre les esmenes relatives a la temporalització que s'acceptarien, totes. Ara hi hauria la transacció, perdonau, que m'he fet un embull, jo. Disculpin.

EL SR. PRESIDENT:

Em demana la paraula, Sra. Diputada?

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, Sr. President, gràcies. Era per acceptar la transacció que ens ha fet la Sra. Calvo referent a la creació d'aquestes zones. Evidentment algú pot interpretar que el que retiràvem nosaltres era la paraula "criteris" i, de fet, el que volíem retirar era "la creació". Per tant, amb "criteris i mesures" creim que queda perfecte aquest text i ho acceptam. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sr. President, és que a nosaltres no ens queda clar el text com quedaria després de la proposta, les esmenes, la transacció de les esmenes i la nostra proposta. A veure si ens no podrien aclarir a efectes de votació.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal. Per aclarir-ho tot suspenem la sessió per cinc minuts.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

...per la seva col·laboració, i té la paraula la Sra. Calvo per llegir els punts que se sotmetran a votació.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, Sr. President. La proposta quedaria, després d'acceptar les diferents esmenes i la transacció, de la següent manera: la introducció seria la mateixa i el primer punt diria: "Identificar les àrees amb una major problemàtica socioeducativa", eliminant tota la part posterior. Segon: "Establir criteris i mesures per a la dotació adequada de les zones educatives que requereixen d'una atenció". El tercer seria "Preveure una partida pressupostària per a la dotació extraordinària d'aquestes zones educatives identificades d'atenció preferent", i el quart seria "Distribuir els recursos materials i personals entre els centres escolars ubicats a les àrees identificades durant el segon trimestre del curs escolar 2004-2005".

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Passarem, idò, a la votació. Comença la votació.

Resultat de la votació: 27, sí; 28, no; abstencions, cap. Queda, per tant, rebutjada. Moltes gràcies.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 2108/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a obertura dels centres escolars els horabaixes.

Passam en segon lloc al debat i a la votació de la proposició no de llei RGE núm. 2108, relativa a obertura dels nous centres escolars els horabaixes, a la qual s'ha presentat l'esmena de modificació RGE núm. 2805/03, l'esmena d'addició RGE núm. 2806/03, i l'esmena de substitució RGE núm. 2807/03, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i l'esmena d'addició RGE núm. 2808/03, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula pel grup proponent per un temps de deu minuts la Sra. Calvo.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, presentam ara una proposició no de llei que pretén dos objectius: D'una banda, ampliar l'horari d'obertura dels centres escolars als horabaixes en horari no lectiu; per altra, i el més important, sobretot perquè pretén aprofitar aquesta ampliació per crear una oferta educativa d'extraescolaritat de qualitat.

Es tracta d'una mesura que vol contribuir a la redistribució del temps de dedicació a la feina i a la família amb l'objectiu de garantir la igualtat en la dedicació d'homes i dones en ambdós àmbits. És a dir, és una mesura que aprofundeix en la

conciliació de la vida familiar i laboral de les famílies de Balears, unes famílies la realitat de les quals, com vostès saben molt bé, ve marcada per la progressiva incorporació de la dona al mercat laboral i per l'increment del nombre de famílies monoparentals a la nostra comunitat, entre d'altres factors, fets ambdós que exigeixen noves mesures que facin possible la vida laboral i familiar plena de les dones i els homes de les Illes Balears.

Entenem, doncs, que crear una oferta d'extraescolaritat de caràcter educatiu i de qualitat als centres sostinguts amb fons públics ha esdevengut una prioritat social. La realitat de les famílies de Balears reclama l'ampliació de l'atenció educativa dels seus infants i adolescents als horabaixes, com també reclama una atenció específica per als infants més petits en l'etapa 0 a 3. Tenim coneixement que el Govern de les Illes Balears ha decidit impulsar les mesures en aquest sentit a través de la creació d'un pla de guarderies o programa d'escoletes, del qual només sabem ara per ara que existeix una comissió tècnica encarregada de la seva elaboració.

La proposta que presentam va dirigida a les famílies de Balears amb infants o joves en l'etapa d'escolarització obligatòria, majoritàriament, és a dir, amb fills i filles amb edats compreses entre els 6 i els 16 anys, unes famílies que en molts de casos, la majoria, es veuen en la necessitat d'haver de pagar de la seva butxaca les activitats extraescolars que els seus fills i filles han de realitzar els horabaixes un cop finalitzades les classes, ja sigui per seguir el ritme escolar, ja sigui per ampliar o reforçar matèries que consideram bàsiques; unes famílies que han d'elegir entre l'oferta d'activitats existent a cada centre, una oferta que varia no només en diversitat d'activitats, sinó també en la qualitat i el sentit educatiu de les mateixes que varia, deia, de centre a centre; unes famílies, doncs, que segons el centre, assignat en alguns casos i triat en uns altres, tenen majors o menors possibilitats que els seus fills i filles aprofitin les activitats fora de l'horari lectiu des d'una perspectiva educativa; unes famílies que volen complementar els aprenentatges dels seus fill i filles a les aules amb el reforçament d'altres coneixements que la immensa majoria dels pares i mares creuen prioritaris i que són de primer ordre: és el cas de l'aprenentatge de la llengua anglesa o l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació.

És cert que ens darrers anys els centres educatius, especialment els de primària, han començat a obrir les seves portes els horabaixes amb l'objectiu d'atendre aquesta demanda, com també és cert que no és el cas dels centres d'educació secundària, on només comptam amb algunes excepcions a les quals faré referència més endavant.

Però com venc anunciant el problema no és només d'obertura de centres, no es tracta únicament de tenir la possibilitat que el centre educatiu atengui el nostre fill o filla fora de l'horari lectiu. La situació és més complexa. En aquest moment, juntament amb les administracions locals, són majoritàriament les associacions de mares i pares les responsables d'organitzar aquestes activitats. Són aquestes entitats, i els pares i les mares que les integren, les que s'han responsabilitzat fins ara de la planificació, organització i gestió de la majoria de les activitats extraescolars dels nostres centres

educatiu. Sense el seu esforç la situació seria encara molt més precària i preocupant.

Al nostre parer, però, aquesta oferta educativa hauria de ser, ha d'esdevenir universal. Ha d'estar a l'abast de tothom i en igualtat de condicions. Ha de ser accessible per a totes les mares i tots els pares de les Illes Balears que desitgin una formació complementària dels seus fills i filles fora de l'horari lectiu. A més a més no podem oblidar que l'extraescolaritat, tal i com existeix ara a la nostra comunitat, es regeix per un principi fonamental: només la té qui la pot pagar; és, per tant, un principi discriminatori. Les activitats extraescolars poden generar, generen ja, una desigualtat social inacceptable des de la perspectiva de l'educació com a servei públic i com a dret universal, la generen o la incrementen.

Per tot això proposam obrir tots els centres els horabaixes i crear des de l'administració educativa una oferta d'activitats relacionades amb tres aspectes fonamentals. En primer lloc, el suport escolar; en segon lloc, l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació; i en tercer lloc el reforçament de l'aprenentatge de la llengua anglesa. Per què aquestes tres activitats i no unes altres? L'elecció no és gratuïta ni atzarosa.

El primer és el suport escolar. Cal remarcar que es tracta, sens dubte, d'una de les necessitats que afecta més famílies i que presenta un major perill, un major risc de generar desigualtat. En aquest moment moltes mares i pares paguen de la seva butxaca el suport escolar que els seus fills i filles necessiten a través del mercat de les classes particulars o les classes de repàs, sense connexió amb la pràctica curricular del centre educatiu. És potser l'exemple més clar de la manca d'oportunitats que envolta gran part de l'oferta educativa complementària. Només disposa de suport escolar qui, en molts de casos, el pot pagar. Caldrà repetir-ho: només disposa de suport escolar, en la majoria dels casos, qui el pot pagar. Creim que aquest reforçament de l'aprenentatge ha de formar part de l'oferta educativa d'extraescolaritat a tots els centres, i s'ha de dur a terme a través d'estratègies didàctiques que evitin la saturació de l'alumnat i la desconexió amb la pràctica educativa.

La segona és l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació, que és una de les prioritats educatives d'aquest segle. Malgrat el currículum hagi anat incorporant continguts relacionats amb l'ús d'aquestes tecnologies i s'hagin fet esforços considerables per a la dotació dels centres, per exemple a través del programa Xarxipèlag, consideram que l'obertura dels centres els horabaixes ofereix una bona oportunitat per intensificar aquestes aprenentatges, introduir a través d'aquestes tecnologies continguts relacionats tant amb les bones pràctiques de lleure o d'oci, com en l'ús aplicat de les tasques educatives generals. A més a més consideram que la posada en marxa del pla Espanya.es i l'existència de nombroses convocatòries europees dirigides cap a la promoció de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació, possibilitarien fórmules de finançament.

Per últim i en tercer lloc, el reforçament de l'aprenentatge de l'anglès. No crec que faci falta insistir massa en el fet que

moltes famílies recorren també a l'oferta privada per reforçar l'aprenentatge d'aquesta llengua per part dels seus fill i filles per tal d'assolir nivells d'eficàcia exigibles, una llengua que esdevé un requisit bàsic per a la formació de ciutadans i ciutadanes capacitats personalment i professional.

Cal dir que tota aquesta oferta d'extraescolaritat, aquests tres elements, suport escolar, tecnologies de la informació i comunicació i aprenentatge de l'anglès, no exclourien altres activitats extraescolars que ja es duen a terme, com ara les esportives, organitzades pels mateixos centres o per les administracions locals.

Per acabar, m'agradaria deixar constància que existeixen experiències en aquest sentit i en el nostre context, com segurament ja saben molts de vostès. Abans assenyalava que, si bé la majoria dels centres de primària obren les seves portes els horabaixes amb una oferta d'activitats, en el cas dels centres de secundària la situació és diferent. Els casos en què aquests centres obren són més excepcionals, però entenem que precisament aquesta excepcionalitat reforça encara més la pertinència de la nostra proposta.

Faré una referència breu a l'institut d'ensenyament de secundària de Son Rullan. Des de fa uns anys l'equip directiu d'aquest centre va decidir obrir les seves portes els horabaixes dos dies per setmana durant dues hores. Aquestes dues hores es dediquen al reforçament de l'aprenentatge de diferents matèries curriculars. El mateix professorat del centre és el que, de forma voluntària i a canvi de la realització de les guàrdies corresponents, es fa responsable d'atendre l'alumnat durant aquestes dues hores. Pot haver-hi, doncs, professorat implicat de forma voluntària en la cobertura d'aquesta oferta d'extraescolaritat. Som conscients, però, que difícilment convertirem aquesta excepcionalitat en norma. És per això que es fa necessari ampliar l'entrada a altres tipus de professionals, no només monitors de temps lliure o de col·laboracions específiques de persones o entitats que permetin la seva posada en funcionament.

Ja per acabar, les fórmules per gestionar aquesta mesura poden ser variades, i sens dubte s'haurien de concretar en funció de les possibilitats de finançament. Entenc que aquesta presentació no esgota les possibilitats de gestió de la mesura. Es poden agrupar centres per tal d'ajustar al màxim l'oferta a la demanda i evitar despeses innecessàries. Es pot pensar en el fet que els usuaris de les activitats no hagin de ser, necessàriament, els mateixos alumnes del centre, sinó que l'oferta estigui oberta a d'altres.

Del que es tracta, en definitiva, és de fer que totes les famílies de les Illes Balears puguin disposar d'una oferta educativa d'extraescolaritat de qualitat. Es tracta de respondre a una demanda de la nostra societat, de les famílies que la integren. Es tracta una vegada més d'evitar el dualisme entre centres de primera i centres de segona. Es tracta d'evitar que l'extraescolaritat esdevengui també una font de desigualtat social en l'educació dels infants i els adolescents de les Illes Balears. Es tracta, en definitiva, d'universalitzar l'extraescolaritat com un servei més de l'escola pública i de

l'escola sostinguda amb fons públics, l'escola que hauria de ser de tots i totes.

Gràcies.

(Renou de fons)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds ha presentat l'esmena d'addició RGE núm. 2808/03. Per defensar l'esmena té la paraula el diputat Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Supòs que en aquestes hores ja tothom agrairà que sigui breu i així procuraré ser-ho perquè, entre altres coses, estam bàsicament d'acord amb aquesta proposició que ens ha fet el Grup Parlamentari Socialista i que ha explicat la seva portaveu. Simplement des del nostre grup havíem fet un petit afegitó al segon apartat perquè s'incloués, a part del reforçament..., del suport escolar, perdó, i del reforçament de l'aprenentatge de l'anglès i ús de tecnologies de la informació, que també es posàs "i altres activitats de caire lúdic i esportiu". Per què deim això? Perquè nosaltres pensam que es bo també que els centres escolars serveixin perquè els alumnes puguin organitzar-se, autoorganitzar-se, dirfem, activitats que no siguin exclusivament les escolars o les d'aprenentatge, serveixin per a aquestes actuacions lúdiques o esportives del tipus que ells desitgin.

I feim una consideració, també, ja dic, compartint els objectius i, evidentment, votarem a favor d'aquesta proposició, la preocupació que tenim des del nostre grup és que això servís per carregar de manera excessiva els alumnes d'hores lectives i d'altres obligacions escolars. Entenem que aquesta proposició tal com ve no pretén això, però que seria convenient deixar-ho ben clar i afegir aquesta qüestió d'aquests altres tipus d'activitats, que vengués també en el punt 2.

Per altra banda també aprofitaria per dir que crec que l'esmena que presenta el Grup PSM-Entesa Nacionalista al primer punt per tal que aquesta obertura progressiva es faci en col·laboració amb els ajuntaments i les associacions de mares i pares i entitats socials, pensam que és absolutament també lògic i normal. De fet fins ara, com ja ha dit també la portaveu del Grup Socialista, l'únic que s'ha fet és això i per tant, l'ampliació d'aquestes activitats, l'assumpció per part de la conselleria s'hauria de fer d'acord amb qui fins ara havia fet certes actuacions. Estam també absolutament d'acord amb l'objectiu d'evitar aquesta dualitat entre centres de primera i de segona, els centres de primera sempre es volen identificar amb la privada i que la potenciació dels centres públics i la millora del funcionament dels centres públics és l'única garantia que tenim de què realment es treballi en favor de la igualtat d'oportunitats i es faci també una educació de la igualtat i que s'acabi amb privilegis i escoles elitistes. Per tant, entenem que tot això millora el funcionament de l'escola pública i per aquest

motiu, ja dic amb aquesta edició que esperam que el Grup Socialista ens accepti, votariem a favor de la proposició.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat l'esmena de modificació RGE núm. 2805/03, l'esmena d'addició RGE núm. 2806/03 i l'esmena de substitució 2807/03. Per defensar les esmenes té la paraula la diputada Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Senyores diputades i senyors diputats. La postura del Grup Parlamentari del PSM en aquesta proposició és ben clara, estam absolutament d'acord amb la filosofia també que motiva aquesta iniciativa, si bé també hi farem unes consideracions i per això hem presentat aquestes esmenes, per fer-hi consideracions que defensarem ara i a la vegada fixarem posició d'allò que pensa el nostre grup.

Certament la conciliació de la vida familiar i laboral és un repte de les societats modernes i en aquest sentit el PSM-Entesa Nacionalista ja va fer en el seu moment propostes concretes per fer-la possible, ara no repetiré els arguments de la Sra. Calvo, és tard, n'hi ha que frissen. Però sí afegir que aquest és un tema que afecta a tota la societat i no només a l'Administració educativa. Creim que s'han de prendre mesures globals per afrontar el repte i en el seu moment anirem presentant les nostres propostes en aquest sentit. I de fet, l'anterior conseller d'Educació va posar en marxa també per primera vegada una sèrie d'iniciatives en aquesta direcció, com eren el programa d'escola matiner, o determinats programes a uns centres molt concrets que es poguessin fer els horabaixes que perseguien aquesta doble finalitat, obrir els centres els horabaixes, oferir un servei als infants i les seves famílies i a la vegada potenciar l'ús de les instal·lacions i la utilització de recursos en els centres educatius.

No hi ha cap impediment jurídic que impliqui que no puguin obrir-se els centres, hi ha normativa que ho legisla perfectament, un real decret del 93 ja deia que: "*los locales o instalaciones de los centros docentes públicos no universitarios dependientes del Ministerio de Educación -avui hem de llegir Conselleria d'Educació perquè ens ho transpassaren- podrán ser utilizados fuera del horario lectivo por ayuntamientos, centros docentes...*" Per tant, ja ho explicava i el decret que regula el reglament que estableix el reglament de les escoles infantils i primàries, així com els instituts també aprovats aquests darrers 4 anys, també ho recullin així. Els ajuntaments tenen cura de l'ús social dels edificis i les instal·lacions, s'afegeix les associacions de pares i mares poden realitzar en els centres activitats i programes. Per tant, no hi ha cap dificultat per a l'obertura dels centres els horabaixes. I de fet en alguns centres això és normal, ja ha exposat el cas d'un institut la Sra. Calvo, jo duia un altre exemple que he recollit per dur un de cada illa. L'Ajuntament de Maó dijous de la setmana passada oferia als maonesos 50 cursos extra-escolars per dur als centres educatius. Per tant, hi ha bastants d'exemples i es pot continuar. Activitats se'n

poden fer de totes castes, evidentment, estam convençuts que a molts de centres se'n duen a terme a altres poblacions d'aquestes Illes i que tenen un gran resultat, que a més de suposar una eina pedagògica de primera magnitud faciliten que els pares i les mares tinguin, o tinguem més marge per fer compatibles la feina i la família, fins i tot, moltes vegades sense despesa econòmica o a uns preus molt assequibles.

Per això donam suport a aquesta proposició no de llei i l'esmenam demanant que aquesta obertura de centres proposada es faci en col·laboració amb ajuntaments, associacions de pares i mares que també arreu de les Illes organitzen activitats fora de l'horari lectiu. I tal com ja havia dit, la conciliació entre la vida familiar i la vida laboral és un repte que afecta a tota la societat, no es pot afrontar només des d'un caire assistencial, sinó que des d'un caire marcadament soci-educatiu i considerant que l'hem d'afrontar conjuntament. No hem de caure en el parany que només és responsabilitat de la Conselleria d'Educació, ni tan sols ho és en exclusiva del Govern de les Illes Balears, és una tasca allà on s'hi han de trobar totes les institucions, consells, ajuntaments, associacions i evidentment les famílies. També és cert però, que la Conselleria d'Educació i Cultura com a màxim responsable de l'educació a les Illes i no només del sistema escolar, sinó de l'educació en el sentit més ample del terme, ha de ser capdavantera en la recerca de solucions i en la proposta de mesures soci-educatives per tirar endavant i això naturalment en col·laboració amb (...) del Govern i evidentment d'altres institucions, ja ho he dit. Així entenem nosaltres aquesta finalitat de la proposta que presenta el Grup Socialista.

Seguint amb el mateix raonament, pensam que aquesta obertura ha d'anar més enllà dels aspectes purament acadèmics si volem, com esperam que vulguem tots, donar solucions reals i garantir l'èxit d'aquestes solucions no podem de cap manera reduir l'oferta extraescolar exclusivament a suport d'anglès, suport escolar i noves tecnologies. Cal ser més ambiciosos per una part i cal aprofitar les experiències existents per una altra. Creim que s'han de primer els aspectes de perfeccionament personal amb activitats lúdiques, esportives, culturals, artístiques i tantes d'altres. Activitats atractives per a infants i joves impulsores d'allò que abans es deia cultura general i que ara anomenam formació integral de la persona. Així mateix volem deixar ben clar que estaríem en desacord que aquesta obertura de centres impliqués pressió afegida sobre la tasca educativa del personal docent, o un excessiu increment de la responsabilitat dels equips directius, a no ser que anés acompanyada evidentment de més personal per a centres educatius, sostinguts amb fons públics. Hem de tenir clar que tan el professorat com els equips directius estan fent una tasca molt meritòria, en alguns casos amb grans dificultats i no podem obligar-los a incrementar l'esforç que ja estan fent, al contrari, els hem de facilitar la tasca. Parlam en el nostre parer d'activitats els horabaixes amb monitors preparats, degudament contractats i correctament supervisats i/o un increment de professorat en els centres perquè una altra cosa seria enganar la població i pitjor encara, enganar els infants. Per això i pel cost que suposa que tampoc no hem de fer demagogia, no es pot assumir en solitari des de l'Administració educativa, necessitam

la col·laboració de tots i una Conselleria d'Educació que lideri la iniciativa.

En definitiva, estam d'acord amb l'obertura dels centres els horabaixes com a una eina més per avançar en la conciliació de la vida familiar i laboral. Estam d'acord que és responsabilitat del Govern d'aquestes Illes proposar a la societat mesures concretes sobre aquesta temàtica. Consideram que s'ha de cercar la col·laboració d'ajuntaments, associacions de pares i mares i altres entitats per fer factible una programació concreta i de qualitat per a l'obertura d'aquests centres els horabaixes. Que s'ha d'oferir als nostres joves una àmplia oferta complementària rica i diversa, atractiva i eficaç a fi de garantir l'èxit d'aquest futur programa d'obertura de centres en horari no lectiu. I esperam que, a part de què tots els grups hi votin a favor, que el Grup Socialista accepti les nostres esmenes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Els grups que no hagin presentant esmenes poden fer ús de la paraula per un temps de 10 minuts. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el diputat Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Unió Mallorca, Sra. Calvo no donarà suport a la seva proposició no de llei que avui ha presentat. Aquesta ha estat una proposició no de llei que té multitud d'esmenes, nosaltres des d'Unió Mallorca compartim més el criteri d'allò que ha anat dient la Sra. Mascaró, que no entenc com li donarà suport després de les puntualitzacions que fa. I Sra. Mascaró no entengui que el nostre suport tan a aquesta proposició com a l'anterior, esper que no li suposi dins el seu partit cap problema perquè quan algú del PSM diu que vol acostar-se a UM després queda represaliat en el seu partit.

En allò que fa referència a la proposició, nosaltres veim que presenta grans problemes per a la seva realització i aquests problemes són la seguretat dels centres l'horabaixa, la neteja dels centres, els costos de l'assegurança que es pugui donar en aquest centre, el paper que han de jugar les distintes administracions i compartim amb la Sra. Mascaró que no només intervenen la Conselleria d'Educació sinó que també intervenen els ajuntaments que tenen un important paper a jugar i per ventura també els consells insulars en certa mesura. El finançament de totes aquestes operacions, de totes aquestes activitats extra-escolars que s'haurien de fer, perquè jo Sra. Calvo pens que la seva proposta, encara que no ho digui, vostè s'està referint a fer activitats fora de l'horari escolar, encara que vostè parli d'ampliar l'horari escolar. Jo crec, com ha dit la Sra. Mascaró, que actualment no existeix cap norma, no existeix cap impediment perquè els centres escolars, en funció d'allò que decideixin els seus ajuntaments, amplii l'horari així com sigui necessari i que de fet es fa i s'està fent, no en la mesura que seria necessari, però sí s'està fent.

No existeix per tant, cap norma que ho impedeixi. I jo entenc que la seva proposta, allò que vostè no pretén és ampliar l'horari lectiu dels mestres, que jo trob que fan una funció molt important, per ventura una de les funcions més importants que es fa en aquesta vida i que és molt necessària i que de vegades no està prou reconeguda i que des d'aquí, des d'Unió Mallorquina volem reconèixer aquesta tasca tan important que fan els mestres per a la formació dels nostres fills.

Però tenim des d'Unió Mallorquina una sèrie d'emperons més de caire filosòfic i que no podem passar per dalt. Vostè pretén amb la seva proposició, Sra. Calvo, conciliar la vida familiar amb la vida laboral, ja que aquesta conciliació tal i com expressa la mateixa proposició s'ha vist assabentada per la incorporació de la dona al mercat laboral i per l'increment de les famílies monoparentals, fonamentalment dones amb fills. Pareix evident que acceptam d'inici que és responsabilitat de les dones, només de les dones, tenir cura dels fills i nosaltres des d'Unió Mallorquina no hi estam d'acord, pensam que la responsabilitat és tan del pare com de la mare. A pesar de què pràcticament tothom acceptarà aquesta responsabilitat compartida, aquest plantejament supera allò que es desprèn de la seva proposició no de llei. No es tracta de conciliar la vida familiar amb la vida laboral obrint els centres docents els horabaixes com a espai allà on deixar els allots o les allotes, com una escoleta mentre el pare i la mare fan vida laboral. Els centres docents no generen un veritable ambient familiar, no podem acceptar que ampliar el seu horari sigui un substitutiu de l'entorn familiar, pensam que l'entorn familiar és importantíssim per a la formació dels nins i de les nines i que les escoles no han de substituir aquest ambient familiar.

Efectivament ampliar els horaris dels centres docents de manera pensada i meditada per cobrir determinades finalitats socials és una iniciativa interessant que alguns centres ja practiquen i que des d'Unió Mallorquina hi estam d'acord i que no hi ha cap norma que ho impedeixi. Però no podem entendre aquesta mesura com a un mecanisme de conciliació de la vida familiar i la vida laboral, aquesta conciliació exigeix altres mesures de major profunditat, d'un major calat social i polític que no passen per resignar-se al sacrifici de la vida familiar per a la plena dedicació a la vida laboral dels pares emprant els centres docents com a escoleta o com a dipòsit dels allots i de les allotes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Simó Gornés i Hachero.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Quan l'he escoltada Sra. Calvo, abans i ara, en les seves diferents intervencions he hagut de fer un petit exercici de memòria, on era el PSOE aquests darrers 4 anys? On eren les seves iniciatives al respecte? Totes les coses que van deixar dins el calaix les pensen traure a la llum ara? Benvinguda sigui la llibertat que ara tenen perquè es veu que

el PSM que estava gestionant la Conselleria d'Educació es veu, per allò que hem pogut veure fins ara, que les tenia bastant fermats quant a les diferents iniciatives que podríem presentar. En tot cas ens sap greu que no haguessin pogut convèncer als seus socis de l'equip de Govern per presentar les diferents iniciatives que al llarg d'aquesta setmana hem pogut veure i estic segur que veurem al llarg dels propers dies. Es veu que l'educació per a vostès aquests darrers 4 anys ha estat un camp vedat perquè naturalment les iniciatives que hem pogut veure i que hem pogut, fins i tot, debatre en aquests darrers 4 anys han estat realment pobres i poc significatives. Esperem que açò pugui canviar a partir d'ara.

El Partit Popular va guanyar les eleccions el passat mes de maig, va aconseguir la confiança de la majoria dels electors d'aquestes Illes i entre altres coses perquè presenta un grup de gent ben preparada, cohesionada, amb molta il·lusió i amb ganes de fer feina. Però i és el més important, varem presentar un projecte sòlid i coherent que recull directament les necessitats de la societat i que ofereix solucions als problemes actuals, les idees i sobretot, la capacitat d'executar-les en aquest cas marquen una diferència clara entre els programes electorals d'uns i altres partits. Dic açò perquè els diputats es puguin anar situant en el context en què es presenta aquesta proposició no de llei. La breu exposició de motius, allà on s'ha d'explicar la motivació, el fons de la proposta, se'ns parla dels factors que influeixen a la nostra societat envers la dedicació de la família, les dones en concret ho recalca molt vostè i ho ha posat en evidència el portaveu d'Unió Mallorquina, que poden destinar als fills. Fins aquí, malgrat aquesta brevetat de la seva exposició escrita, res a dir a les puntualitzacions, perquè d'alguna forma compartim en gran mesura part del plantejament que ha fet el portaveu d'Unió Mallorquina i que no repetiré ara des d'aquesta tribuna.

Li vull recordar en referència a l'ampliació de l'horari dels centres escolars, hem de dir que els nostres centres estan oberts a totes les entitats interessades, havent-hi una normativa que preveu, com vostè sap, la utilització d'aquests centres. Podem fer referència a l'ordre de dia 21 de maig del 2002 per la qual es regula la jornada i l'horari escolar i que preveu la regulació de la jornada escolar ordinària en sessions de matí i horabaixa, a més de regular les possibles excepcions de jornada continuada amb els requisits pertinents d'obertura l'horabaixa. Com a complement d'aquesta ordre també podem esmentar les instruccions que la Direcció General de Planificació i Centres per a l'organització i funcionament dels centres públics per al curs 2003-2004, o altres ordres publicades la majoria d'elles l'any 2002. És a dir, hi ha tota una sèrie de normativa, de norma, que ja regula d'alguna manera l'accés als centres educatius.

El Partit Popular ha estat sensible al canvi social que s'ha anat produint els darrers anys i n'és plenament conscient dels problemes que se'n deriven. Estam d'acord en la proposta d'ampliació d'obertura dels centres els horabaixes, o els capvespres, o les tardes, com vulguin, creim que s'ha d'optimitzar l'ús de les instal·lacions tot el que es pugui. Fins a tal punt hi estam d'acord, que el contingut d'aquesta proposta és un dels eixos del programa electoral del Partit

Popular, és un de..., com vostè sap, supòs que tenen còpia, com reiterades vegades hem dit des d'aquesta tribuna li ho podem passar perquè realment és un bon programa i específic en matèria d'educació. Recorden els diputats que el nostre programa electoral és el que està marcant l'acció de Govern, del Govern actual. De qualsevol forma la proposta que vostè presenta és de gran magnitud, molt complexa i entenem nosaltres que s'ha de plantejar en els termes que l'abasten en la seva totalitat. Requereix una bona planificació, un estudi detallat, cas per cas, no és el mateix per exemple la situació que ens podem trobar als pobles petits o les grans ciutats, sobretot quan el calendari d'implantació de la proposta comporta un major ús de les instal·lacions dels centres, que a la vegada implica més infraestructures, més personal docent i no docent, manteniment i programació d'activitats i no només, li vull recordar, noves tecnologies com diu la seva proposta, o anglès, sinó també altres camps de l'ensenyament i de l'esport com ja s'ha recalcat aquí.

D'altra banda aquesta decisió ha de comportar una programació específica i entenem nosaltres que consensuada amb tota la comunitat educativa, sindicats, APA, ajuntaments, associacions de veïns, associacions d'alumnes i Administració, sempre mirant per al bé de l'infant, no tant per l'entorn familiar o aquesta proposta que diu vostè de "substituir la família per a aquestes activitats", és un objectiu prioritari, entenem nosaltres, el benestar de l'infant. És una planificació complexa, però necessària perquè surti bé aquest projecte. Per açò ens sembla un poc precipitada la seva implantació en els termes i en les dates que defensa la seva proposta, si vostès en 4 anys varen ser incapaços de fer-ho, sembla com a mínim atrevit venir ara a donar presses a un nou Govern a fer allò que ja està pensant fer, obligats en qualsevol cas també per al nostre programa electoral. Jo podria entendre que la proposta es presentés en el cas de què el Govern no ho fes, que no donés sortida a aquesta demanda, però ara per ara Sra. Diputada, no veig raons de pes per aprovar la seva proposta. Vostès varen tenir una oportunitat d'or fa 4 anys de demostrar-ho, no varen poder o no varen voler, ens deixin a nosaltres que ho farem molt millor i agafarem aquesta gran oportunitat que vostès varen tudar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Concloso aquestes intervencions hem de dir que s'han presentat 4 esmenes, una per part d'Esquerra Unida i l'altre per part del PSM i preguntam al Grup Socialista si les accepta i si vol un temps de 5 minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí que volem el temps per explicar l'acceptació de les esmenes. Deman una intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Vol 5 minuts de descans o vol 5 minuts per explicar-ho? Té la paraula.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc vull agrair el suport del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds i del Grup del PSM-Entesa Nacionalista en aquesta proposta amb les esmenes que s'han presentat i a les quals em referiré a continuació. Pel que fa a la proposta del Grup d'Esquerra Unida-Els Verds sobre afegir al contingut de les activitats escolars les activitats de caire lúdic i esportiu, no hi ha cap problema en acceptar l'esmena.

Pel que fa a les esmenes presentades pel Grup PSM-Entesa Nacionalista acceptam clarament l'esmena de modificació, allà on diu caràcter educatiu substituir per caràcter socieducatiu perquè creim que millora la nostra proposta. Acceptam també afegir la idea de col·laboració amb els ajuntaments, les associacions de pares i mares i les entitats socials, malgrat nosaltres accentuàvem molt en la defensa el lideratge de l'Administració educativa i a poder ser, el lideratge també econòmic, però entenem que efectivament si això ha de ser factible hem de comptar amb la col·laboració d'aquestes entitats i el que no acceptam en la totalitat, malgrat la filosofia hi sigui, jo crec que podríem mirar de trobar un punt intermedi i és l'esmena de substitució que fa referència als continguts de la nostra proposta perquè per a nosaltres són l'eix central que li dóna sentit a la proposta que hem presentat. Per tant, nosaltres proposaríem una combinació de les dues parts que d'alguna manera quedaria recollida en l'acceptació de l'esmena d'Esquerra Unida-Els Verds. Molt bé.

Pel que fa el plantejament del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina, no crec que sigui el moment de debatre ara i menys en aquesta hora sobre el tema de la conciliació, manifestar...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, es centri en la qüestió.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

És que l'han plantejada els senyors d'UM.

Bé em centr, malgrat (...) que m'havia de centrar igualment. És veritat que una mesura d'aquestes característiques requereix d'un important finançament, però també requereix de voluntat política i de capacitat de creativitat, si li vull dir així i no estic parlant d'una ingenuïtat en la gestió de l'Administració. Crec que la dotació de contingut en l'extra-escolaritat a través de la col·laboració en convenis amb entitats també permet gestionar aquest tipus d'activitat sense que suposi un finançament en tots els casos extraordinari, malgrat és veritat que això suposaria una voluntat política de fer un esforç pressupostari notable per poder dur endavant aquestes...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputada, per favor contesti a qui ha fet les esmenes, no a qui no n'ha fet.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Ah! Perdoni, disculpin.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Jo responia a la preocupació, em sap greu. No obstant això...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, ha de contestar a Esquerra Unida i al PSM, a ningú més, ni parlar de res més.

Gràcies.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, disculpi, perdoni la meva ingenuïtat.

En qualsevol cas, si no m'equivoc, anteriorment sí que he contestat al Grup Popular i no havia presentat cap esmena, jo he seguit en aquesta línia, no sé si erròniament abans, o ara. Em diguin que és allò que he de fer i jo ho faré sense cap problema. L'estrena ha estat considerable. Ara em digui si puc continuar i acabar en un minut...

EL SR. PRESIDENT:

Per tercera volta li dic que pot continuar i contesti així com mana el Reglament, al PSM i a Esquerra Unida...

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sr. President, li deman la paraula per una qüestió d'ordre?

EL SR. PRESIDENT:

Digui?

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Jo entenc que la diputada està en ús del torn de tancament, no només de contestar esmenes. Per tant, té dret a la contrarèplica a tots els altres grups, hagin esmenat o no. Jo crec que el President ha tengut una confusió lògica i perdonable, però la diputada té dret a contestar als altres.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té raó, per contradiccions també pot fer esmenes vostè.

(Alguns aplaudiments).

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Per tant, continuaré molt ràpidament. Quant al plantejament, o les al·legacions, o els comentaris que s'han fet des del Grup Parlamentari Popular. Mirin jo sincerament crec que està clar que no compartim el punt de partida, de totes maneres quan un parla de m'hi he de trobar segurament, afortunadament en alguns casos. Jo crec que de totes maneres quan un parla per a la defensa de determinats tipus d'actuacions en aquest cas en una matèria tan important com és l'educació ha de ser coherent amb els seus propis plantejaments i em referiré que en la nostra proposta res més enfora que allunyar-nos de la protecció dels drets dels infants o dels joves, sinó simplement reconèixer clarament una realitat social que és la realitat que ens envolta, o resulta que per crear escoletes infantils sí que protegim els drets dels més petits. Jo crec que en definitiva ens movem en un camp en el qual sí que hem de reconèixer que la pretensió que es mou en tots els casos és la millora de la qualitat de vida de la nostra ciutadania.

En qualsevol cas lament que en una qüestió tan important com aquesta, que afecta a totes i cada una de les famílies de Balears tampoc hi podem trobar un punt d'encontre.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments).

EL SR. PRESIDENT:

Procedirem idò a la votació.

Resultat: 24 a favor, 30 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada.

Moltes gràcies, per la seva comprensió i bones tardes.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
